

ความพึงพอใจ และแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขต
กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
อุดม เนตรรัตนากุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2551

ความพึงพอใจ และแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขต
กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
อุดม เนตรรัตนากุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความพึงพอใจ และแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขต
กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
อุดม เนตรรัตนากุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2551

อุดม เนตรรัตนากุล. (2551). ความพึงพอใจ และแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิสร.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 400 ชุด โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ถ้าพบความแตกต่างรายคู่ใช้วิธีกำลังสองอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด และการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูปทางสถิติสำหรับสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า

นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20-29 ปี สถานภาพการสมรสโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท

พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ มีจุดมุ่งหมายหลักในการลงทุนคือผลตอบแทนระยะสั้นในรูปส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์ ส่งคำสั่งซื้อทางโทรศัพท์ ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนคือสถานะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม บุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจคือตัวเอง มูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 572,150 บาทต่อเดือน และมีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ย 15.83 ครั้งต่อเดือน

ความพึงพอใจโดยรวมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีระดับค่อนข้างพึงพอใจ

นักลงทุนมีแนวโน้มลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีแนวโน้มในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น และการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ มีแนวโน้มในระดับค่อนข้างบอกต่อ

นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ

ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น และด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลางและค่อนข้างต่ำ ตามลำดับ

THAI INVESTORS' SATISFACTION AND INVESTMENT TREND IN THE STOCK
EXCHANGE OF THAILAND IN BANGKOK METROPOLITAN AREA.

AN ABSTRACT
BY
UDOM NETRATTANAGUL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration Degree in Management
at Srinakharinwirot University

May 2008

Udom Netrattanagul. (2008). *Thai Investors' satisfaction and investment trend in The Stock Exchange of Thailand in Bangkok Metropolitan Area*. Master's Project, M.B.A. (Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor : Asst.Prof. Dr. Nak Gulid.

The objective of this research is to study Thai investors' satisfaction and investment trend in The Stock Exchange of Thailand in Bangkok Metropolitan area. The samples of the study were 400 investors have invested in The Stock Exchange of Thailand in Bangkok Metropolitan area. . The tool used in collecting the data was questionnaire. The statistics used in analyzing the data were percentage, mean, and standard deviation. The difference analyses employed were the t-test independent analysis and the one-way ANOVA analysis. The Least Significant Difference (LSD) method was used to analyze pair differences. Relationship analysis was done by using the Pearson's Correlation Coefficient method. The statistical analyses, the SPSS for Windows versions 14 were used. The research revealed that:

The number of male investors was higher than female investors. Most of the investors were at the age of 20 – 29, single status, held a Bachelor's degree, worked with private companies, had a monthly income of around 25,001-35,000 baht.

Investors' behavior showed that most of investors had objective of investment were short-term reward from stock price difference. Most investors ordered by telephone. Economy and industrial factor were reflected investment concern. The influential people was themselves. Average amount stock trading 572,150 baht per month and frequencies stock trading 15.83 times per month.

Investors' total satisfaction toward The Stock Exchange of Thailand investment in term of products, broker services, broker places and integrated marketing communication is at the quite satisfied level.

Investors have the trend of future invest in The Stock Exchange of Thailand in quite increased level and in term of inviting friends to invest in The Stock Exchange of Thailand at quite invited level.

Sample groups with different gender, age, marital status, education level and monthly income have affected the trend of future invest in The Stock Exchange of Thailand at statistically significant difference of 0.1 level.

Sample groups with different age, education level and monthly income have affected the trend of inviting friends to invest in The Stock Exchange of Thailand at statistically significant difference of 0.1 level.

Investors' stock trading behavior in The Stock Exchange of Thailand in term of stock trading frequency had low positively related to the trend of inviting friends to invest in The Stock Exchange of Thailand at statistical by significant level of .01

Investors' stock trading satisfaction The Stock Exchange of Thailand in term of products, broker services, broker places and integrated marketing communication had moderate positively related to the trend of future invest in The Stock Exchange of Thailand and had low positively related to the trend of inviting friends to invest in The Stock Exchange of Thailand at statistical by significant level of .01

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะ กรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่องความพึงพอใจ และแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนัก
ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ของ อุดม เนตรรัตนากุล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิษฐ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิษฐ์)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุสิษฐ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่า นับตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำที่มีคุณค่าช่วยเหลือและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา และ รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และที่กรุณาเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบสารนิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์และกรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ อีกทั้งยังให้คำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้ และให้ความเมตตาด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ความช่วยเหลือตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย อีกทั้งให้ความเมตตาด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเชี่ยวชาญ คุณแม่สมศรี ผู้ซึ่งให้ชีวิต ความรัก อบรมสั่งสอน และเป็นแรงบันดาลใจให้มีวันนี้ ขอบพระคุณ อาโกวคณิงิจ อาอัสมจิต น้องลิน น้องลิป ที่คอยให้กำลังใจ ให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ ที่มอบโอกาสในการศึกษาเป็นวิชาความรู้ติดตัวในปัจจุบัน

ผู้วิจัยขอขอบคุณพี่เบ็ด พี่ก้อย พี่น้อย มี แอนผู้ซึ่งให้การช่วยเหลือในการทำงานต่างๆ ให้ผ่านไปได้อย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณ เพื่อนนิสิต คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ รุ่น 8 ทุกคน ขอบคุณพ่อซึ่งให้ความช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาในทุกเรื่อง ขอขอบคุณ กลุ่ม NNC Club ที่ประกอบไปด้วย พี่เม่น พี่เผ่ง พี่สวน พี่ริด พี่ตะ พี่โอ พี่เอ พี่ไก่ ผึ้งน้อย เปิ้ล นุชชี สุดาทิพย์ จอย นวล หนูม ชอล บอย และพอ เป็นอย่างยิ่ง ที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำ ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอด

คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา บรรพบุรุษ ญาติพี่น้อง บุรพคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางที่ดีและมีคุณค่าตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

อุดม เนตรรัตนากุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	2
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	6
สมมติฐานในการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	8
ทฤษฎีการลงทุน	14
จุดมุ่งหมายในการลงทุน	15
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักลงทุน	15
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุน	21
แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์	22
ความหมายของตลาดทุน(Capital Market)	27
ประวัติและบทบาท ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	34
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	34
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	34
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	34
การวางแผนการเลือกตัวอย่าง	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	41

สารบัญ (ต่อ)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	99
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	102
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	102
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	109
การอภิปรายผล.....	117
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	121
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	122
บรรณานุกรม.....	123
ภาคผนวก.....	127
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	128
ภาคผนวก ข จดหมายขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ.....	133
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	136
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	138

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance).	46
2 แสดงความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์.....	50
3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	52
4 แสดงแสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	52
5 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	53
6 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	53
7 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	54
8 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม.	54
9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์และความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์.....	55
10 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดมุ่งหมายหลักในการลงทุน.....	55
11 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการส่งคำสั่งซื้อขาย.....	56
12 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน.....	56
13 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจลงทุน.....	57
14 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลความพึงพอใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	57
15 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	59
16 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศมีผลต่อแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ.....	60

บัญชีตาราง(ต่อ)

17	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	62
18	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นจำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3	63
19	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนจำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3.....	64
20	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	66
21	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นจำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3	67
22	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	69
23	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3 ..	70
24	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3.....	71
25	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	72
26	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร.....	74

บัญชีตาราง(ต่อ)

27	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขาย หลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาด หลักทรัพย์เพิ่มขึ้นจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3 .	75
28	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขาย หลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคน รู้จักให้มาลงทุนจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3	77
29	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าใน การซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	79
30	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	80
31	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และ ด้านกิจกรรมส่งเสริม กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น.....	82
32	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และ ด้านกิจกรรมส่งเสริม กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน...	90
33	แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	99

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
-----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมปัจจุบันผู้คนต่างต้องแข่งขัน ต้องทำงานอย่างหนักตั้งแต่วัยทำงานจนถึงวัยเกษียณเพื่อหาเงิน ซึ่งกลายเป็นปัจจัยที่ 5 ในการดำรงชีวิต เพราะทุกคนย่อมมีเป้าหมายในชีวิต เช่น อยากเป็นเจ้าของกิจการ อยากมีบ้านเป็นของตัวเอง อยากท่องเที่ยว และเพื่อให้ได้ความฝันเป็นจริงหลายคนเลือกใช้วิธีการทำงานอย่างหนักแล้วประหยัดเพื่อเก็บหอมรอมริบเงินที่หามาได้ให้มากที่สุด แต่ก่อนที่จะถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้อาจพบกับเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องนำเงินออกมาใช้ เช่น รักษาตัวจากการเจ็บไข้ได้ป่วย ซื้อสินค้าราคาแพง เป็นต้น

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของบุคคลกลุ่มดังกล่าวที่ควรจะมีการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสม เพื่อจัดสรรเงินที่มีอยู่ให้เพียงพอให้กับความต้องการและสามารถทำให้ชีวิตบรรลุจุดหมายได้ ทางเลือกหนึ่งในการจัดสรรเงินที่ได้มานั้นก็คือการนำเงินออมไปลงทุนในกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เงินงอกเงยและได้ผลตอบแทนที่มากกว่าการฝากเงิน ซึ่งการลงทุนในปัจจุบันสามารถทำได้หลายวิธีไม่ว่าจะเป็นการซื้อสังหาริมทรัพย์ การซื้อพันธบัตร การซื้อทองคำ การให้กู้ยืมเงิน การนำเงินไปร่วมลงทุนกับเพื่อนหรือญาติแต่อีกรูปแบบการลงทุนที่หลายคนสามารถทำได้คือ การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นรูปแบบการลงทุนที่ผู้ลงทุนสามารถเลือกรูปแบบ และระยะเวลาการลงทุนได้ตามต้องการ ซึ่งผลตอบแทนที่ได้มาอยู่ในรูปของผลกำไรของส่วนต่างราคาหลักทรัพย์ เงินปันผลอีกทั้งยังเป็นส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจการอีกด้วย อีกทั้งอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนประเภทอื่นๆ ซึ่งกลุ่มนักลงทุนหลักๆในตลาดหลักทรัพย์แบ่งเป็น นักลงทุนภายในประเทศที่แบ่งเป็นบุคคลหรือนักลงทุนรายย่อยและสถาบัน กับนักลงทุนต่างชาติ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งทำหน้าที่เป็นตลาดรองสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เสนอขายในตลาดทุน เป็นตัวกลางในการระดมทุนระยะยาวให้กับภาคธุรกิจ ช่วยให้ธุรกิจสามารถขยายกิจการ และสร้างผลผลิตได้ ภาพรวมใน ณ สิ้นปี 2549 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 5.10 ล้านล้านบาท โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีมูลค่าการซื้อขายทั้งสิ้น 3.9 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยวันละ 16,281 ล้านบาท ส่วนตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีมูลค่าการซื้อขายทั้งสิ้น 27,414 ล้านบาท มีบริษัทจดทะเบียนถึง 518 บริษัท เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 476 บริษัท และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ 42 บริษัทรวมถึงกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ที่ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 12 กองทุน(รายงานประจำปี ตลาดหลักทรัพย์ ปี 2549)

จากความสำคัญข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จึงมีความสนใจศึกษาความพึงพอใจและแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากนักลงทุนรายย่อยซึ่งเป็นบุคคลทั่วไปในสังคมเป็นกลุ่มที่มีปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์สูงสุดและมีอิทธิพลในตลาดหลักทรัพย์สูงมาก เมื่อเทียบกับนักลงทุนกลุ่มที่เหลือ และกรุงเทพมหานครเป็นภูมิภาคที่มีปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์สูงที่สุดเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่นๆ(วารสารตลาดหลักทรัพย์ ฉบับ พฤษภาคม 2550) เพื่อที่จะทราบว่าการลงทุนเป็นไปในทิศทางใด มีแนวปฏิบัติในการซื้อขายหลักทรัพย์อย่างไร ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ อีกทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์ให้กับบริษัทหลักทรัพย์ที่จะนำข้อมูลไปใช้ปรับปรุงการทำงานและเป็นประโยชน์แก่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่จะทราบแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยเพื่อนำไปพัฒนาตลาดทุนของไทยอีกต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในด้านต่างๆจำแนกตามลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของนักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนจำแนกตามลักษณะด้านประชากรศาสตร์นักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการลงทุนกับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของนักลงทุนรายย่อยกับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ความสำคัญของการศึกษาวิจัย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำไปเป็นแนวทางพัฒนาและดำเนินมาตรการต่างๆเพื่อคุ้มครองและให้นักลงทุนเกิดความรู้ความเข้าใจในการลงทุนที่ถูกต้องและเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้บริษัทหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้องในการดูแลนักลงทุนรายย่อยที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัย

ประชากรสำหรับการศึกษานี้ ได้แก่ นักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เนื่องจากไม่ทราบจำนวนนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นจำนวนที่แน่นอน ดังนั้นจึงได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง กรณีไม่ทราบจำนวนประชากร ที่มีระดับความเชื่อมั่น 95% (นราศรี ไววนิชกุล และชูศักดิ์ อรุณศรี. 2538:104) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คนและสำรองไว้จำนวน 15 คน รวมเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คือ 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 ใช้แบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยการเจาะจงแจกแบบสอบถามให้กับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปและเป็นผู้ที่ลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ที่บริเวณตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ห้องสมุดมารวย และร้านกาแฟ Settrade ซึ่งเป็นแหล่งให้ความรู้หาข้อมูล และเป็นสถานที่จัดสัมมนาให้ความรู้แก่นักลงทุนรายย่อย

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) การสุ่มตัวอย่างโดยสะดวกให้ครบตามจำนวนแบบสอบถาม 400 ชุด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์

1.1 เพศ ได้แก่

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 อายุ ได้แก่

1.2.1 20 – 29 ปี

1.2.2 30 – 39 ปี

1.2.3 40 – 49 ปี

1.2.4 50 ปีขึ้นไป

1.3 สถานภาพ ได้แก่

1.3.1 โสด

1.3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

1.3.3 หย่า / ม่าย / แยกกันอยู่

1.4 ระดับการศึกษา ได้แก่

1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.4.2 ปริญญาตรี

1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

- 1.5 อาชีพ ได้แก่
 - 1.5.1 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
 - 1.5.2 พนักงานบริษัทเอกชน
 - 1.5.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - 1.5.4 เกษียณ / ไม่ได้ทำงาน
 - 1.5.5 นักเรียน / นักศึกษา
 - 1.5.6 อื่นๆ โปรดระบุ.....
- 1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ได้แก่
 - 1.6.1 ไม่เกิน 15,000 บาท
 - 1.6.2 15,001 – 25,000 บาท
 - 1.6.3 25,001 – 35,000 บาท
 - 1.6.4 35,001 – 45,000 บาท
 - 1.6.5 มากกว่า 45,000 บาท

2. พฤติกรรมการลงทุน

- 2.1 มูลค่าการซื้อขาย
- 2.2 ความถี่ในการซื้อขาย
- 2.3 จุดมุ่งหมายในการลงทุน
- 2.4 วิธีการส่งคำสั่งซื้อขาย
- 2.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน
- 2.6 บุคคลที่มีส่วนสำคัญต่อการลงทุน

3. ความพึงพอใจของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรตาม

1. แนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักลงทุนรายย่อย

หมายถึง บุคคลทั่วไปที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ไม่ได้รวมถึงนักลงทุนสถาบัน นักลงทุนต่างประเทศ กองทุนรวม และพอร์ตโบรคเกอร์

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

หมายถึง นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 ทำหน้าที่ส่งเสริมการออมและการระดมเงินทุนระยะยาวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์และให้บริการที่เกี่ยวข้อง โดยไม่นำผลกำไรมาแบ่งปันกัน การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนและดูแลการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน

การซื้อขายหลักทรัพย์และการกำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์ การกำกับดูแลบริษัทสมาชิก ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตลอดจนจนถึงการเผยแพร่ข้อมูลและการส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ลงทุน

พฤติกรรมการลงทุน

หมายถึง การกระทำ การปฏิบัติ นิสัยในการลงทุนของนักลงทุนซึ่งมีจุดหมาย มีการคิด และไตร่ตรองมาก่อนแล้ว ศึกษาในด้านมูลค่าการซื้อขาย ความถี่ในการซื้อขาย กลุ่มหลักทรัพย์ ที่นิยมลงทุน วิธีการส่งคำสั่งซื้อขายและปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์

ความพึงพอใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจจะแสดงออกในลักษณะของคำพูด การกระทำ ที่อาจเป็นไปได้ในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ เช่น หุ่นสามัญ และใบสำคัญแสดงสิทธิ ด้านบริการ ด้านสถานที่ และกิจกรรมส่งเสริม

แนวโน้มในการลงทุน

หมายถึง รูปแบบพฤติกรรม หรือการกระทำในการลงทุน ที่มีความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ประกอบไปด้วย แนวโน้มการเพิ่มปริมาณการลงทุน และการแนะนำบอกต่อให้มาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

บริษัทหลักทรัพย์

หมายถึง บริษัทหรือสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจ และแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร” มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

คุณลักษณะด้านประชากรศาสตร์

- ☐ เพศ
- ☐ อายุ
- ☐ สถานภาพ
- ☐ การศึกษา
- ☐ อาชีพ
- ☐ รายได้

พฤติกรรมการลงทุน

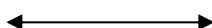
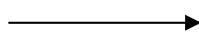
- ☐ มูลค่า
- ☐ ความถี่

**ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อ
ขายหลักทรัพย์**

- ☐ ผลตอบแทน
- ☐ การบริการ
- ☐ สถานที่ และทำเลที่ตั้ง
- ☐ กิจกรรมส่งเสริม

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

แนวโน้มการลงทุน



สมมติฐานในการวิจัย

1. นักลงทุนที่มีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและระดับรายได้แตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
2. ทฤษฎีการลงทุน
3. จุดมุ่งหมายในการลงทุน
4. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักลงทุน
5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุน
6. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์
7. ความหมายของตลาดทุน (Capital Market)
8. ประวัติและบทบาท ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

1.1 ความหมายของความพึงพอใจ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2543) สรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าเป็นความรู้สึกที่ดี หรือความประทับใจที่มีต่อการกระทำของบุคคลหรือการทำงานนั้น ๆ

จากพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายคำว่า “พอใจ” คือ สมใจ ชอบใจ ส่วน “ความพึงพอใจ” หรือ “ความพอใจ” ความพึงพอใจ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” ซึ่งมีความหมายโดยทั่ว ๆ ไปว่า ระดับความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช (มสธ.) 2544 : 19)

ดังที่มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจหลายประการ ซึ่งพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

คอตเลอร์ (Kotler. 1997: 48 – 50) กล่าวคือ ความพึงพอใจ คือระดับความรู้สึกของบุคคลที่เป็นผลจากการเปรียบเทียบการทำงานของผลิตภัณฑ์ ตามที่เห็นหรือเข้าใจกับความคาดหวังของบุคคล ดังนั้น ระดับความพึงพอใจ จึงเป็นฟังก์ชันของความแตกต่างระหว่างการทำงาน (ผล) ที่มองเห็นหรือเข้าใจ (Perceived Performance) ความคาดหวัง (Expectation) ความพึงพอใจสามารถแบ่งอย่างกว้าง ๆ เป็น 3 ระดับ ด้วยกัน และลูกค้ารายหนึ่งอาจมีประสบการณ์ได้อย่างหนึ่งใน 3 ระดับนี้ กล่าวคือ หากการทำงานของข้อเสนอ (หรือผลิตภัณฑ์) ไม่ตรงกับความคาดหวัง ลูกค้าย่อมเกิดความไม่พอใจ หากการทำงานของข้อเสนอ (หรือผลิตภัณฑ์) ตรงระดับความคาดหวัง ลูกค้าย่อมพอใจ แต่ถ้าเกินกว่าความคาดหวัง ลูกค้าก็ยิ่งพอใจมากขึ้นไปอีก

ความพึงพอใจของผู้รับบริการหรือผู้บริโภค ตามแนวคิดของนักการตลาด ได้ให้ความหมายเป็น 2 อย่างคือ

1.ความหมายที่ยึดสถานการณ์การซื้อเป็นหลัก ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากการประเมินสิ่งที่ได้รับภายหลังสถานการณ์การซื้อสถานการณ์หนึ่ง

2.ความหมายที่ยึดประสบการณ์เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเป็นหลัก ให้ความหมายว่าความพึงพอใจเป็นผลที่เกิดขึ้น เนื่องจากการประเมินภาพรวมทั้งหมดของประสบการณ์หลายๆ อย่างที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการในระยะเวลาหนึ่ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ความพึงพอใจ หมายถึงการประเมินความสามารถของการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตรงกับความต้องการของลูกค้าอย่างต่อเนื่อง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2544 : 19)

เฮอริชเบอร์เกอร์ (Herzberg. 1959: 30 - 33). ได้เสนอทฤษฎีองค์ประกอบคู่ของเฮอริชเบอร์เกอร์ (Herzberg's Two Factor Theory) ซึ่งสรุปว่ามีปัจจัยสำคัญ 2 ประการ กล่าวคือ

1. ปัจจัยจูงใจ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรงเพื่อจูงใจให้คนชอบและรักงานปฏิบัติ เป็นการกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจให้แก่บุคคล สามารถสนองตอบความต้องการภายในบุคคลได้ด้วยกัน ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า

2. ปัจจัยค้ำจุน (Maintenance Factor) หรืออาจเรียกว่า ปัจจัยสุขอนามัย หมายถึงปัจจัยที่จะค้ำจุนให้แรงจูงใจมีอยู่ตลอดเวลา และปัจจัยที่มาจากภายนอกบุคคล ได้แก่ เงินเดือน โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน สถานะของอาชีพ นโยบายและการบริหารงาน สภาพการทำงาน ความเป็นอยู่ส่วนตัว ความมั่นคงในการทำงาน และวิธีการปกครองของผู้บังคับบัญชา

โอลิเวอร์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2544 : 19 ; อ้างอิงจาก Cliver. 1980 : 460-469) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ความพึงพอใจของผู้บริโภค หมายถึง ภาวะการแสดงออกที่เกิดจากการประเมินประสบการณ์การซื้อและการใช้สินค้าและบริการ

ความพึงพอใจของผู้บริโภค เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกของผู้บริโภคต่อการบริการซึ่งความรู้สึกนี้สามารถแปรเปลี่ยนได้หลายระดับตามปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภค โดยมีปัจจัยที่สำคัญ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2544 : 27-28)

1. ผลิตภัณฑ์บริการ ความพึงพอใจของผู้บริโภคจะเกิดขึ้น เมื่อได้รับบริการที่มีคุณภาพและระดับการให้บริการตรงกับความต้องการ ความเอาใจใส่ขององค์การการบริการในการออกแบบผลิตภัณฑ์สนองความต้องการของลูกค้า วิธีการใช้หรือสถานการณ์ที่ลูกค้าใช้สินค้าหรือบริการแต่ละอย่าง และคุณภาพของการนำเสนอบริการเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า

2. ราคาค่าบริการ ความพึงพอใจของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับ ราคาค่าบริการที่เหมาะสมกับคุณภาพของการบริการ

3. สถานที่บริการ ความพึงพอใจของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับทำเลที่ตั้ง และการกระจายสถานที่บริการให้ทั่วถึง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า

4. การส่งเสริมแนะนำบริการ ความพึงพอใจของผู้บริโภคจะเกิดขึ้นได้จากการได้ยินข้อมูลข่าวสารหรือบุคคลอื่น กล่าวขานถึงคุณภาพของบริการไปในทางบวก

5. ผู้ให้บริการ ความพึงพอใจของผู้บริโภคจะเกิดขึ้นเมื่อ ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานแสดงพฤติกรรมบริการและสนองบริการที่ลูกค้าต้องการด้วยความเอาใจใส่อย่างเต็มที่ด้วยจิตสำนึกของการบริการ

6. สภาพแวดล้อมของการบริการ ความพึงพอใจของผู้บริโภค จะเกิดขึ้นจากการชื่นชมสภาพแวดล้อมของการบริการที่เกี่ยวข้องกับการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม การให้สีสรรตลอดจนการจัดแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน

7. กระบวนการบริการ ความพึงพอใจของผู้บริโภคจะเกิดขึ้นจากการนำระบบการทำงานที่มีคุณภาพและถูกต้อง ทำให้เกิดความคล่องตัวในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

จิตตินันท์ เตชะคุปต์ (2539 : 19-20) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจของผู้บริโภคไว้ว่า ภาวะการแสดงถึงความรู้สึกในทางบวกที่เกิดจากการประเมินเปรียบเทียบกับประสบการณ์ได้ รับบริการที่ตรงกับสิ่งที่ลูกค้าคาดหวัง หรือดีเกินกว่าความคาดหวังของลูกค้าในทางตรงกันข้าม ความไม่พึงพอใจ หมายถึง ภาวะการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางลบที่เกิดจากการประเมินเปรียบเทียบกับประสบการณ์การได้รับบริการที่ต่ำกว่าความคาดหวังของลูกค้า

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546: 90-93) กล่าวถึง ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) เป็นความรู้สึกของลูกค้าพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ในการทำงานของผลิตภัณฑ์ กับความคาดหวังของลูกค้า (Kotler. 2003 : 61) ถ้าผลการทำงานของผลิตภัณฑ์ต่ำกว่าความคาดหวัง ลูกค้าก็จะไม่พึงพอใจ ถ้าผลการทำงานของผลิตภัณฑ์เท่ากับความคาดหวัง ลูกค้าจะเกิดความพึงพอใจ และถ้าผลการทำงานของผลิตภัณฑ์สูงกว่าความคาดหวังมาก ลูกค้าก็จะเกิดความพอใจอย่างมาก

สรุปจากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก คุณค่าที่ผู้บริโภคได้รับจากความคาดหวังที่จะได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่คาดหวังไว้

1.2 ขอบข่ายของความพึงพอใจ

โดยทั่วไปการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจ มักนิยมศึกษากันในสองมิติ คือ ความพึงพอใจในงาน (Job Satisfaction) และความพึงพอใจในการรับบริการ (Service Satisfaction) ซึ่งสามารถขยายความได้ดังนี้

1. การศึกษาความพึงพอใจในงาน (Job Satisfaction) ซึ่งเน้นการประเมินค่าโดยบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ต่อสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการทำงาน ประกอบด้วย ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลทำให้ความพึงพอใจในงานแตกต่างกันไป เช่น ลักษณะงานที่ทำ ความก้าวหน้า การบังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน สวัสดิการและผลประโยชน์เกื้อกูล

2. การศึกษาความพึงพอใจในการรับบริการ (Service Satisfaction) ซึ่งเน้นการประเมินค่าโดยลูกค้า หรือผู้ใช้บริการต่อการจัดบริการเรื่องใดหรือหนึ่งหรือชุดของบริการที่กำหนด ซึ่งเป้าหมายของการศึกษาทั้งสองมิตินี้ เป็นไปเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงในระดับความพึงพอใจ และค้นหาเหตุปัจจัยแห่งความพึงพอใจนั้น ในกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน และต่อชุดของสิ่งเท่าที่แตกต่างกันด้วย

1.3 ความสำคัญของความพึงพอใจในการให้บริการ

ความพึงพอใจในการบริการ เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้งานประสบความสำเร็จโดยเฉพาะอย่างยิ่งงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการย่อมมีความสำคัญต่อทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2544 : 21-22) ดังนี้

1. ความสำคัญต่อผู้ให้บริการ ต้องคำนึงถึงความพอใจต่อการบริการ กล่าวคือ

1.1 ความพึงพอใจของลูกค้า เป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของการบริการ โดยเจ้าของบริการต้องสำรวจความพึงพอใจของลูกค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์บริการและลักษณะการนำเสนอบริการที่ลูกค้าชื่นชอบ เพราะข้อมูลเหล่านี้เป็นผลดีต่อผู้ให้บริการ และสามารถตอบสนองบริการที่ตรงกับลักษณะและรูปแบบที่ลูกค้าคาดหวังไว้ได้จริง

1.2 ความพึงพอใจของลูกค้าเป็นตัวแปรสำคัญในการประเมินคุณภาพของการบริการ ถ้าเจ้าของกิจการนำเสนอบริการที่ดีมีคุณภาพตรงกับความต้องการของลูกค้า ย่อมส่งผลให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจต่อการบริการนั้นและมีแนวโน้มจะใช้บริการซ้ำอีกต่อไป

1.3 ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานบริการเป็นตัวชี้คุณภาพและความสำเร็จของงานบริการ การสร้างความพึงพอใจในงานให้กับผู้ปฏิบัติงานบริการ ย่อมทำให้พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่องานที่ได้รับมอบหมายและตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ

2. ความสำคัญต่อผู้รับบริการ ต้องคำนึงถึงความพอใจต่อการบริการ กล่าวคือ

2.1 ความพึงพอใจของลูกค้าเป็นตัวผลักดันคุณภาพชีวิตที่ดี โดยพยายามค้นหาปัจจัยที่กำหนด ความพึงพอใจของลูกค้าสำหรับการนำเสนอบริการที่เหมาะสม เพื่อการแข่งขันแย่งชิงส่วนแบ่งตลาดของธุรกิจบริการ ผู้รับบริการหรือลูกค้าย่อมได้รับการบริการที่คุณภาพและตอบสนองความต้องการที่คาดหวังไว้ได้ ทำให้การดำเนินชีวิตที่ต้องพึ่งพาการบริการในทุกวันนี้ นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีตามไปด้วย

2.2 ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานบริการจะช่วยพัฒนาคุณภาพ ของงานบริการและอาชีพบริการเมื่อองค์กรบริการให้ความสำคัญกับการสร้างความพึงพอใจในงานให้กับผู้ปฏิบัติงานบริการ ทั้งใจด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ค่าตอบแทน สวัสดิการและความก้าวหน้าในชีวิตการงาน ย่อมทำให้พนักงานบริการทุ่มเทความพยายามในการเพิ่มคุณภาพมาตรฐานของงานบริการให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

1.4 การสร้างและเสริมสร้างความพึงพอใจในการบริการ

1. การสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้าโดยอาศัยคุณภาพ คุณค่า และการบริการ

ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) เป็นระดับความรู้สึกของลูกค้าที่มีผลจากการเปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์จากคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ หรือการทำงานของผลิตภัณฑ์กับการคาดหวังของลูกค้า ดังนั้น ระดับความพึงพอใจของลูกค้าจะพิจารณาจากความแตกต่างระหว่างผลประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และความคาดหวังของบุคคล นักการตลาดจึงต้องพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าโดยพยายามสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) การสร้างมูลค่าเพิ่มเกิดจากการผลิต (Manufacturing) และจากการตลาด (Marketing) ซึ่งเกิดจากการสำรวจคุณสมบัติผลิตภัณฑ์โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้ และจัดต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้นได้ การคาดหวังของลูกค้า (Expectation) เกิดจากประสบการณ์และความรู้ในอดีตของผู้ซื้อ เช่น เกิดจากเพื่อน นักการตลาด ข้อมูลจากคู่แข่ง ถ้านักการตลาดส่งเสริมผลิตภัณฑ์ไว้เกินความจริง ผู้บริโภคจะมีความคาดหวังในผลิตภัณฑ์ไว้สูง และทำให้ผู้ซื้อผิดหวังเมื่อตัดสินใจซื้อและนำมาใช้งาน หลักสำคัญที่ทำให้บริษัทประสบความสำเร็จคือ การเสนอผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าในสายตาของลูกค้าที่สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ซื้อ โดยยึดหลักการสร้างความพึงพอใจโดยส่วนรวม แก่ลูกค้า (Total Customer Satisfaction) มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมในสายตาของลูกค้า (Total Customer Satisfaction) เป็นผลรวมของผลประโยชน์จากผลิตภัณฑ์หรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งในสายตาของลูกค้ามูลค่าผลิตภัณฑ์พิจารณาจากความแตกต่างทางการแข่งขัน (Competitive Differentiation) ซึ่งประกอบด้วยความแตกต่าง 4 ประการ คือ

1. ความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ (Product Differentiation)
2. ความแตกต่างด้านบริการ (Service Differentiation)
3. ความแตกต่างด้านบุคลากร (Personal Differentiation)
4. ความแตกต่างด้านภาพพจน์ (Image Differentiation)

มูลค่าทั้ง 4 ประการนี้ รวมเรียกว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมในสายตาของลูกค้ากับต้นทุนรวมของลูกค้า (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ 2541 : 45-46)

2.การเสริมสร้างความพึงพอใจในการบริการ

การเสริมสร้างความพึงพอใจในการบริการจะต้องตระหนักถึงคุณค่าของการสร้างความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้ให้บริการควบคู่กันไปดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2544 : 41)

1. การตรวจสอบความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการ และผู้ให้บริการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาคุณภาพของการบริการ ให้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้รับบริการ อันจะนำมาซึ่งความพึงพอใจต่อการบริการ

2. การกำหนดเป้าหมายและทิศทาง ขององค์การให้ชัดเจนโดยการนำข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความคาดหวังของลูกค้า และข้อมูลอื่นที่เป็นประโยชน์มาประกอบการกำหนดนโยบายเป้าหมาย และทิศทางขององค์การ ซึ่งจะส่งผลต่อลักษณะของการให้บริการและคุณภาพของการบริการต่อผู้รับบริการ

3. การกำหนดกลยุทธ์การบริการ โดยใช้แนวคิดการบริหารเชิงกลยุทธ์และการสื่อสาร โดย

ปรับเปลี่ยนการบริการที่มีอยู่ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายและทิศทางขององค์กร ด้วยการใช้กลยุทธ์สมัยใหม่ทั้งในด้านการบริหารการตลาด และการควบคุมคุณภาพการบริการ รวมทั้ง การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการอำนวยความสะดวกในการบริการด้านต่าง ๆ

4. การพัฒนาคุณภาพและความสัมพันธ์ในกลุ่มพนักงาน โดยให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานบริการในด้านความรับผิดชอบงานและผลตอบแทนที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ การสนับสนุนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มในการนำเสนอบริการต่อลูกค้า อย่างเป็นระบบตลาดจนการสร้างสรรคกิจกรรมให้เกิดความกลมเกลียวและพร้อมที่จะทำหน้าที่บริการลูกค้า

5. การนำกลยุทธ์การสร้าง ความพึงพอใจต่อการรับบริการไปปฏิบัติและประเมินผล โดยมีระบบหรือกลไกในการรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลกิจกรรมการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องเพราะข้อมูลดังกล่าว นอกจากนำมาใช้ปรับปรุงกลยุทธ์การบริการให้ดีขึ้นแล้ว ยังเป็นข้อมูลสำคัญในการชี้แนะให้เห็นโอกาสในการนำเสนอบริการใหม่ ๆ ตามความต้องการของลูกค้าได้

1.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierarochy of Needs)

อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2544 : 149) ได้ชี้ให้เห็นว่า ความต้องการของคนจะเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจูงใจ และความต้องการจะแบ่งออกเป็นระดับต่าง ๆ กัน โดย Maslow ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการคนไว้ว่า

1. คนมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วก็จะเกิดความต้องการอื่นต่อไปเรื่อย ๆ ไม่จบสิ้น

2. ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนอง จะยังเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดพฤติกรรม ส่วนความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจอีกต่อไป

3. ความต้องการของคนจะเรียงลำดับความสำคัญ เมื่อความต้องการขั้นใดได้รับการตอบสนองแล้วจะเกิดความต้องการในขั้นสูงไปเรื่อย ๆ

Maslow ได้จัดลำดับความต้องการของคนไว้ 5 ขั้นตามลำดับดังนี้(พะยอม วงศ์สาร ศรี 2542 : 215)

ขั้นที่ 1 ความต้องการขั้นพื้นฐานหรือความต้องการทางร่างกาย (Basic Needs of Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์และเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิตทำให้มนุษย์ต้องเฝ้าหาสิ่งเหล่านี้มาตอบสนองความต้องการ ได้แก่ อาหาร น้ำ อากาศ ปัจจัยสี่ ยารักษาโรค ตลอดจนความต้องการทางเพศ ด้วยเหตุนี้องค์กรทุกแห่งจึงต้องสนองความต้องการของแต่ละคน โดยการจ่ายค่าตอบแทนเป็นค่าจ้าง เงินเดือน เพื่อที่

ผู้ปฏิบัติงานทุกคนจะได้เงินไปใช้จ่ายเพื่อสนองตอบความจำเป็นขั้นพื้นฐานของชีวิต เพื่อการดำรงชีวิตของแต่ละคน

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคง ความปลอดภัย (Security and Safety Needs) เมื่อความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการในขั้นสูงต่อไป คือความต้องการทางด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคงต่าง ๆ เช่น ความมั่นคงในงานที่ทำอยู่ ได้รับความยุติธรรม ได้รับการรักษาพยาบาลและได้รับบำเหน็จ บำนาญ เป็นการตอบแทนเมื่อออกจากงาน นอกจากนี้ ต้องมีรายได้พอสมควรมีหลักประกันต่าง ๆ อย่างพอเพียง ตลอดจนครอบครัวเป็นสุขปลอดภัย ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกว่าการทำงานที่ทำอยู่มั่นคง และปลอดภัย ซึ่งจะมีผลทำให้ระดับความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานสูงขึ้น

ขั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคมหรือความต้องการเป็นเจ้าของ (Social of Love and Belonging Needs) เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองในสองประการแรกดังกล่าวแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการที่สูงขึ้นอีก คือ ความรัก ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ความต้องการทางด้านสังคม ต้องการให้สังคมยอมรับตนเข้าเป็นสมาชิกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และเพื่อนร่วมงานยอมรับในความสำคัญของตน องค์การย่อมตอบสนองความต้องการของลูกจ้างให้สามารถแสดงความคิดเห็นและมีส่วนในการปรับปรุงข้อบกพร่องขององค์การ ทำให้เกิดความภูมิใจรู้สึกคล้ายกับว่าองค์การนั้นเป็นของตนเอง

ขั้นที่ 4 ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) มนุษย์ต้องการให้สังคมยกย่อง ยอมรับนับถือทั้งจากบุคคลทั่วไปและการยอมรับนับถือตนเอง รวมถึงความเชื่อมั่นในตนเองในเรื่องความรู้ ความสามารถ ความสำคัญในตัวเอง ต้องการมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และการมีตำแหน่งสูงในองค์การทำให้เกิดความภาคภูมิใจ

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะเข้าใจตนเอง (Self-Actualization Needs) หรือความต้องการแสวงหาความก้าวหน้าให้แก่ตนเอง ความต้องการขั้นสุดท้ายนี้ เป็นความนึกคิดอย่างสูงสุดในชีวิตนั้น คือ มนุษย์อยากจะมีความสำเร็จทุกสิ่งทุกอย่างตามความใฝ่ฝันของตนเอง ต้องการแสวงหาความก้าวหน้าให้แก่ตนเอง ความต้องการขั้นนี้ มนุษย์จะมีความสุขในการทำงาน มีความพึงพอใจที่จะสร้างความสมบูรณ์ให้แก่ชีวิตมีความต้องการให้ตนเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

2.ทฤษฎีการลงทุน

“การลงทุน” (Investment) หมายถึงการซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบันซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำไม่ต่ำกว่า 3 ปี (เพชรี ขุมทรัพย์.2544 : 1)

การลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภทคือ

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer investment) เป็นการลงทุนของผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทพาหนะการ เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น

ฯลฯ เป็นการลงทุนที่มีได้หวังกำไรในรูปของตัวเงิน แต่เพื่อความพอใจในการใช้สินทรัพย์เหล่านั้นมากกว่า

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or economic Investment) เป็นการลงทุนซื้อทรัพย์สินเพื่อประกอบธุรกิจหารายได้โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสียหายในการลงทุน การลงทุนประเภทนี้เป้าหมายในการลงทุนคือกำไร

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial of securities investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้ หรือ หุ้นทุน (Stock) การลงทุนลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่างจากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออกเมื่อไม่ต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออกเองยังไม่มีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ตามไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยได้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งคือ กำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital gain) หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital loss)

3.จุดมุ่งหมายในการลงทุน

ผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายการลงทุนของตนเองตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุนซึ่งแบ่งเป็นลักษณะดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินทุน (Security of principal)
2. เสถียรภาพของรายได้ (Stability of income)
3. ความมั่งคั่งของเงินทุน (Capital growth)
4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability)
5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity)
6. การกระจายเงินลงทุน (Diversification)
7. ความพอใจด้านภาษี (Favorable Tax status)

4.ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักลงทุน

แนวคิดในเรื่องแรงจูงใจ

McClelland (McClelland's acquired-needs theory) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ 2542:415-416) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องแรงจูงใจหรือทฤษฎีความต้องการพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) ได้พบว่าบุคคลมีความต้องการอำนาจสูงจะมีความเกี่ยวข้องกับอิทธิพลและการควบคุม บุคคลเหล่านี้ต้องการความเป็นผู้นำเป็นนักพูด เป็น

ผู้ต้องการงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น เช่น นักลงทุนบางรายที่มีพฤติกรรมในการลงทุนด้วยปริมาณเงินมากเพื่อที่จะได้เข้าไปมีบทบาทครองใจและบริหารกิจการของบริษัทต่าง ๆ

2. ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) บุคคลที่มีความต้องการข้อนี้สูงจะพอใจจากการเป็นที่รัก และมีแนวโน้มจะเลี่ยงความเจ็บปวดจากการต่อต้านโดยสมาชิกกลุ่ม สังคมเขาจะรักษาความสัมพันธ์อันดีในสังคม พอใจในการให้ความร่วมมือมากกว่าการแย่งชิง พยายามสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น ต้องการสร้างความเข้าใจดีจากสังคมที่เขาเป็น สมาชิกอยู่ เช่นการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งต้องการที่จะเป็นนักลงทุนโดยการเป็นสมาชิกหรือเป็นลูกค้าของโบรกเกอร์จะมีความรู้สึกว่าได้รับการยกย่องว่ามีฐานะการเงินที่ดี เป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจ

3. ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement) บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูงจะมีความปรารถนาอย่างรุนแรงที่จะประสบความสำเร็จและกลัวต่อความล้มเหลว ต้องการแข่งขันและกำหนดเป้าหมายที่ยากลำบากสำหรับตนเอง มีทัศนคติชอบเสี่ยงแต่ไม่ชอบการพนัน พอใจที่จะวิเคราะห์และประเมินปัญหา มีความรับผิดชอบเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง และมีการป้อนกลับในการทำงานตลอดจนมีความปรารถนาที่จะทำงานให้ดีกว่าบุคคลอื่น แสวงหาหรือพยายามรับผิดชอบในการค้นหาวิธีแก้ไขปัญหาคือดีที่สุด เช่น นักลงทุนมีความต้องการที่จะได้รับประโยชน์สูงสุดในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยคาดหวังว่าผลประโยชน์ที่ได้รับจะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

ประเภทของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แบ่งตามพฤติกรรมเป็น 2 ประเภทใหญ่คือ (เพชร ชุมทรัพย์.2544 : 64)

1. นักลงทุน (Investor) นักลงทุนที่ซื้อหุ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้โดยหวังเอาเงินปันผลเป็นหลัก ส่วนกำไรจากการขายหุ้นยอมแล้วแต่โอกาสการลงทุนในลักษณะนี้ ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาคุณภาพของหลักทรัพย์ที่จะลงทุนอย่างรอบคอบ เพื่อให้ความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดน้อยที่สุด การเล่นหุ้นแบบนักลงทุนมี 2 ลักษณะ

1.1 Conservative เป็นการเล่นหุ้นแบบเน้นความปลอดภัยของเงินลงทุนเป็นสำคัญได้รายได้พอสมควร แต่ขอให้มีความเสถียรภาพ การลงทุนในลักษณะนี้มักเป็นการลงทุนระยะยาว แต่อย่างไรก็ตาม ถ้ามีจังหวะดีราคาหุ้นสูง ผู้ลงทุนอาจนำออกขายเอากำไรได้

1.2 Enterprising การลงทุนลักษณะนี้ ผู้ลงทุนมีความกล้าเสี่ยงมากขึ้น เขาจะขายและซื้อหุ้นบ่อยครั้ง โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าต้องการให้เงินทุนงอกเงย และได้รายได้รวม (เงินปันผล + กำไรจากการขายหุ้น) ให้ได้สูงขึ้น

1.3 หลักทรัพย์ที่จะลงทุนนี้ จะต้องเป็นหุ้นของบริษัทที่กำลังเติบโต มีโครงการขยายงานหรือขยายกิจการตามที่ได้วางแผนไว้ บริษัทลักษณะนี้จะจ่ายเงินปันผลในอัตราต่ำ ซึ่งผู้ลงทุนก็ยังพอใจ ทั้งนี้บริษัทลักษณะนี้จะมีการวางแผนขยายกิจการ มักจะเก็บกำไรส่วนหนึ่งไว้เพื่อการนี้และจะจ่ายเงินปันผลแต่น้อย ผลคือถ้าขยายกิจการประสบความสำเร็จ เงินปันผลในอนาคตจะได้มากขึ้น ขณะเดียวกันราคาหุ้นก็จะสูงด้วย

2. นักเก็งกำไร (Speculator) เป็นนักเล่นหุ้นที่ซื้อหุ้นที่มีความเสี่ยงสูงโดยหวังผลตอบแทนในรูปกำไรจากการขายหุ้นภายในระยะสั้น ๆ และไม่หวังเงินปันผล การเล่นหุ้นในลักษณะนี้มีลักษณะแบบเก็งกำไร (Speculative) ผู้เล่นหุ้นในลักษณะนี้ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ และการตัดสินใจที่ฉับไว อาศัยช่วงจังหวะการเคลื่อนไหวราคาหุ้นเป็นสำคัญ ถ้าเก็งกำไรถูกต้องก็จะได้กำไรช่วงสั้น ๆ แต่ถ้าเก็งกำไรผิดก็จะเกิดผลขาดทุนในเวลาอันสั้น เช่นเดียวกัน

ความแตกต่างระหว่างการลงทุน (Investment) และการเก็งกำไร (Speculation) พิจารณาได้จากระดับของอัตราที่คาดว่าจะได้รับ ระดับความเสี่ยง และ ระยะเวลาในการลงทุน (จิรุตน์ สังข์แก้ว 2544 : 14)

- 1.ความแตกต่างด้านระดับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยทั่วไปแล้วการเก็งกำไรมักต้องการอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุน
- 2.ความแตกต่างด้านระดับของความเสี่ยง นักลงทุนจะยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่านักเก็งกำไร
- 3.ความแตกต่างด้านระยะเวลาการลงทุน ระยะเวลาที่นักเก็งกำไรถือหลักทรัพย์เก็งกำไรจะสั้นกว่านักลงทุน

ตามทฤษฎีของต่างประเทศได้มีการศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาไว้ โดยมีการวิเคราะห์ไว้ 2 ด้าน คือ การวิเคราะห์ในด้านจิตวิทยา (Psychographics) และการวิเคราะห์ทางด้านประชากรศาสตร์ (Demographics)

การวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยา (Psychographics)

ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติ ความคิดเห็น ความนิยมชอบส่วนตัว บุคลิกภาพ และความต้องการของแต่ละบุคคลซึ่งอาจแตกต่างกันออกไปโดยการวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่สำคัญได้แก่

Barnewall Two-Way Model

Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model

Barnewall Two-Way Model

เป็นการวิเคราะห์วิจัยบุคคลในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เป็นเวลากว่า 13 ปีโดย Marilyn MacGruder Barnewall แห่ง MacGruder Agency พบว่า นักลงทุนสามารถแบ่งแยกออกเป็นลักษณะใหญ่ ๆ ได้ 2 ลักษณะได้แก่

1. นักลงทุนประเภทรอรับผล (Passive Investors) มักจะหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Averse) หรือยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำกว่า (Lower Risk Tolerance) บุคคลเหล่านี้ได้แก่

1.1 บุคคลที่มีทุนทรัพย์โดยตนเองไม่ต้องพึ่งพาอุปสรรค หรือสร้างด้วยมือตนเอง เช่น ได้รับเงินมรดก หรือขายที่ดินที่มีราคาสูงขึ้นจากถนนตัดผ่าน

1.2 บุคคลที่มีทุนทรัพย์น้อย และกลัวขาดทุน

1.3 ลูกจ้างที่มีการทำงานในตำแหน่งสูงในบริษัท และองค์กรขนาดใหญ่ เช่น
ทนายความและที่ปรึกษากฎหมาย นักบัญชี

1.4 แพทย์ทั่วไปที่ไม่ใช่ศัลยแพทย์

นักลงทุนประเภทรอรับผล มักมอบหมายการจัดการลงทุนให้แก่มืออาชีพมากกว่า
จัดการลงทุนด้วยตนเอง

2. นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล (Active Investors) มักชอบความเสี่ยงมากกว่าความ
มั่นคงของเงินลงทุน

โดยมีความเห็นว่าถ้าเงินลงทุนต้องสูญไป ก็สามารถสร้างใหม่ได้ บุคคลเหล่านี้ได้แก่

2.1 บุคคลที่ร่ำรวยโดยสร้างธุรกิจด้วยมือของตนเอง

2.2 บุคคลที่ทำงานอิสระ มิได้เป็นลูกจ้างผู้ใดในสายอาชีพต่าง ๆ เช่น
ทนายความอิสระ นักบัญชี

2.3 ศัลยแพทย์มือดี นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล มักจะจัดการลงทุนด้วยตนเอง
เพราะมีความมั่นใจ

ใจในตัวเองสูง

Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model

เป็นทฤษฎีที่ได้แยกแยะประเภทนักลงทุนโดยได้ใช้การวิเคราะห์จากระดับความมั่นใจ
(Level of Confidence) และแนวปฏิบัติ (Method of Action) ของบุคคลนั้น ๆ เมื่อมีสิ่งที่เข้ามา
ในชีวิต (รวมถึงการลงทุน) บุคคลย่อมมีปฏิกิริยาที่แตกต่าง อาจมี ความมั่นใจ (Confident) หรือ
ในทางตรงกันข้าม อาจมีความวิตกกังวล (Anxious) ในขณะเดียวกันความมั่นใจหรือความวิตก
กังวลที่บุคคลมีจะสะท้อนไปยังแนวปฏิบัติของบุคคลนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการอย่าง
รอบคอบระมัดระวัง (Careful) มีการวิจัยวางแผนหรือดำเนินการอย่างหุนหันพลันแล่น
(Impetuous) ขาดความระมัดระวัง

Bailard, Biehi & Kaiser (BB&K) มีแกนจิตวิทยามนุษย์ 2 แกนได้แก่

1. แกนตั้ง Confident – Anxious Axis (แสดงเป็นเส้นทแยง) ด้านบนสุด แสดงความ
มั่นใจสูง และด้านล่างสุดแสดงความวิตกกังวล

2. แกนนอน Careful – Impetuous Axis (แสดงเป็นเส้นประ) ด้านซ้ายสุดแสดงความ
ระมัดระวังและด้านขวาสุดแสดงความหุนหันพลันแล่น

Bailard, Biehi ;& Kasiser Five-Way Model ได้ทำการจำแนกประเภทนักลงทุน
ออกเป็น 5 ประเภท

1. นักผจญภัย (Adventurer) ลูกคำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้มักใช้ความเชื่อมั่นใน
ตัวเองสูง เป็นผู้ที่มีความสุขในการตัดสินใจ ใช้ชีวิตอยู่กับความไม่แน่นอน และเมื่อต้องตัดสินใจ
มักจะหุนหันพลันแล่น ไม่ค่อยจะคิดให้รอบคอบ มักเป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล
(Active Investor)

2. ผู้มีความเป็นเอกเทศ (Individualist) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงเป็นผู้มีความสุขในการตัดสินใจเองเช่นเดียวกับ นักผจญภัย (Adventurer) จะต่างกันตรงที่จะตัดสินใจอย่างรอบคอบระมัดระวังหลังจากมีดุลพินิจอย่างถี่ถ้วนแล้วเป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล (Active Management Approach) มักลงทุนด้วยตัวเอง แต่ถ้าไว้วางใจผู้จัดการกองทุน (Fund Manager) เมื่ออาชีพจัดการลงทุนไว้ให้แล้ว ก็มักจะไม่วางใจเลย

3. ดาราผู้มีชื่อเสียง (Celebrity) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้มักซี้ก๊ว ในขณะเดียวกัน ก็เป็นพวกตามกระแส กลัวตกข่าว ตกรุ่น จึงมักตัดสินใจเร็วโดยไม่ค่อยระมัดระวัง ส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้ำของบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์ (Fund Manager)

4. ผู้พิทักษ์ (Guardian) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มักจะระมัดระวังรอบคอบค่อนข้างจู้จี้และมีความวิตกกังวลมาก เป็นคนที่รู้ข้อจำกัดของตัวเองและกลัวการตัดสินใจ จึงเต็มใจให้ผู้จัดการกองทุน (Fund manager) เมื่ออาชีพเข้ามาช่วยในการจัดการลงทุนมักจะพอใจที่จะลงทุนแบบรอรับผล (Passive Management Approach) มากกว่า

5. ผู้ที่อยู่คาบเส้น (Straight Arrow) ได้แก่ลูกค้ำที่ไม่ตกอยู่ในประเภทหนึ่งข้างต้น แต่จะมีคุณลักษณะอยู่ตรงกลาง

การวิเคราะห์ด้านลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographics)

การวิเคราะห์แบบลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographics) เป็นการวิเคราะห์นักลงทุนบุคคลธรรมดา จากคุณสมบัติ เช่น รายได้และความมั่งคั่ง (Income & wealth) และช่วงอายุ (Life Cycle) รายได้และความมั่งคั่ง (Income & wealth) เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการลงทุนในตลาดการเงินเมื่อบุคคลมีรายได้ (Income) สูงกว่าการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคปัจจุบัน (Current consumption) บุคคลนั้นก็ย่อมมีเงินเหลือใช้ ที่สามารถนำไปลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินประเภทต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายว่าจะนำเงินและผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุนนั้นไปใช้ในการจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่ต้องการในอนาคต (future consumption) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการลงทุนเกิดจากการที่บุคคลยอมเสียสละการอุปโภคบริโภคในปัจจุบัน เพื่อให้ได้มาซึ่งการอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ นั่นเอง

ช่วงอายุ (Life Cycle) มีความสัมพันธ์กับรายได้นั้นคือ เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มขึ้น ก็มักจะมีรายได้เพิ่มขึ้น การอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ก็จะมาถึงเร็วขึ้น

จากสถิติพบว่าผู้ที่มีอายุน้อยและมีรายได้อยู่ในช่วงเริ่มสะสมทรัพย์มักจะนิยมลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนสูงกว่า (Higher risk / higher return ด้านขวามือของรูป) เพราะเมื่อการลงทุนไม่ประสบผลดังที่คาดไว้ ก็ยังสามารถเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่ แต่ผู้ที่มีอายุมากกว่า แม้ว่าจะมีรายได้ที่มั่นคงแล้ว ก็มักนิยมจะลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงโดยรวมต่ำลง แม้ว่าผลตอบแทนจะลดลงก็ตาม ทั้งนี้เพราะหากพลาดแล้ว ช่วงอายุที่เหลืออาจไม่เพียงพอที่จะเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่

ช่วงอายุ (Life Cycle) ของผู้ลงทุนแบ่งออกเป็น

1. Accumulation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตที่เริ่มทำงาน (Early Career) เริ่มสะสมทุนทรัพย์หนี้สินอาจมากกว่าทรัพย์ มีรายได้มีน้อยแต่สม่ำเสมอ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างมั่นคงและน่าพอใจในอนาคต นักลงทุนอายุนี้นักจะชอบลงทุนประเภท Higher risk / higher return

2. Consolidation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย จะอยู่ในช่วง Mid to Late Career คือ มีหน้าที่การงานที่มั่นคง รายได้สม่ำเสมอ หนี้สินมีลดลงจนใกล้ชำระเสร็จสิ้น แนวการลงทุนจะลดความเสี่ยงลงและคำนึงถึงความมั่นคงมากขึ้น

3. Spending Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงเกษียณอายุการทำงาน มีอิสระทางการเงิน (Financial Independence) คือ ไม่มีภาระหนี้สิน แม้ไม่มีรายได้จากการทำงาน (Earned Income) แต่มีรายได้จากกองทรัพย์สินที่สะสมและลงทุนไว้สามารถดำรงมาตรฐานชีวิตเช่นเดิมก่อนเกษียณอายุงาน

4. Gifting Phase คือ ขั้นตอนของช่วงปลายชีวิต มีทรัพย์สินมากเกินกว่าจะใช้หมด จึงเหลือเผื่อแผ่เจือจุนให้แก่ผู้อื่นได้

(เพชรี ชุมทรัพย์. 2544: 6) ได้กำหนดปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุนไว้ดังต่อไปนี้

1. อายุของผู้ลงทุน (The age of the investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้มาจากการที่ทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน

2. มีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital status and family responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตรทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง ให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพัน ยอมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The health of the investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุนมีต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตะหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการรายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to accept risks of investment) ผู้ลงทุนบางคนอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงใน

อำนาจซื้อ เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกันบางท่านอาจมีความจำเป็นทางการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกละและจิตใจแน่นอนที่สุดสิ่งที่สำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชรา เพื่อการศึกษาหรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

5.ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุน

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

หมายถึง ภาพรวมทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ ปัญหาทางเศรษฐกิจอาจจะส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ ก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุนได้มากที่สุด อันได้แก่

1. สภาพคล่องทางการเงิน เมื่อใดก็ตามที่เกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน หมายความว่าธุรกิจหรือกิจการทั้งหลายขาดเงินทุนหมุนเวียนที่จะใช้ในการดำเนินงาน และก็จะเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา

2. อัตราดอกเบี้ย การขึ้นลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร ถ้าอัตราดอกเบี้ยขยับตัวสูงขึ้นทำให้การผลิตของกิจการหรืออุตสาหกรรมต่าง ๆ สูงขึ้นไปด้วยแต่ในทางตรงกันข้ามหากสภาพคล่องทางการเงินมีมากอัตราดอกเบี้ยจะลดต่ำลง ผู้คนในสังคมจะมีกำลังซื้อมากขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมการขยายตัวของธุรกิจต่าง ๆ รวมถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะได้รับผลดีด้วย

3. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศหรือค่าเงิน หากค่าเงินบาทอ่อนตัวลงย่อมทำให้ค่าใช้จ่ายในการส่งสินค้าเข้ามาผลิตหรือจำหน่ายสูงขึ้นตามไปด้วย แต่สำหรับกิจการที่ส่งออกสินค้าหรือบริการอาจได้รับผลดี

4. ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ เช่น ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า หากอยู่ในสภาพดีก็จะทำให้ความต้องการสินค้ามากขึ้นจะส่งผลดีต่อยอดขายและเม็ดเงินที่กลับเข้ามาในประเทศไทยในทางตรงกันข้ามหากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าประสบปัญหา จะทำให้ยอดขายสินค้าและบริการของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของประเทศลดน้อยลงจะทำให้เกิดผลกระทบต่อนักลงทุนของประเทศ

ปัจจัยด้านการเมือง

ปัจจัยทางการเมือง เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุน

1. การเมืองภายในประเทศซึ่งมีผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุนเป็นอย่างยิ่ง เช่น การก่อการปฏิวัติ การก่อจลาจล

2. การเมืองภายนอกประเทศ เช่น เหตุการณ์ก่อวินาศกรรมถล่มตึกเวิลด์เทรด เมื่อวันที่ 11 เดือนกันยายน 2544

ปัจจัยด้านภาวะหลักทรัพย์

หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์ ราคาที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงที่มีผลกระทบต่อนักลงทุนในการตัดสินใจซื้อหรือขายในแต่ละช่วงเวลา เช่น

1. ฐานะการเงินของบริษัท และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน
2. การประกาศจ่ายเงินปันผล
3. การขึ้นลงของราคาหลักทรัพย์ในแต่ละช่วงเวลา
4. การประกาศเพิ่มทุนของบริษัทจดทะเบียน

ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ และใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อ/ขาย เช่น ข่าวสารด้านการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ รายงานการซื้อขาย ราคาหลักทรัพย์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลาซึ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ได้แก่

1. แหล่งข่าวจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ
2. บทวิเคราะห์และคำแนะนำจากโบรกเกอร์
3. คำแนะนำและข่าวสารจากเพื่อน/ญาติพี่น้อง

6.แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์

การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental analysis)

การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน เป็นการวิเคราะห์ที่ลำดับการพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจมายังสภาพอุตสาหกรรม ตลอดจนผลการดำเนินงานของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และของบริษัทมาวิเคราะห์แต่ละส่วนเพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ผลการดำเนินการในอนาคตของบริษัท ในการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ ตลอดจนระดับราคาของหลักทรัพย์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพิจารณาดังนี้ซึ่งภาวะเศรษฐกิจ เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น และข้อมูลทางเศรษฐกิจอื่นได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบัน และที่คาดว่าจะได้ในอนาคต นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมทั้งนโยบายเศรษฐกิจอื่น ๆ ของรัฐบาล ฯลฯ

ในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม ควรพิจารณาวัฏจักรธุรกิจประเภทของอุตสาหกรรม วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม และโครงสร้างการแข่งขันของอุตสาหกรรมควบคู่กันไป หลังจากได้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เพื่อศึกษาถึงภาวะการลงทุน และประเภทของอุตสาหกรรมที่จะเลือกลงทุนแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็จะเป็นการวิเคราะห์บริษัทเพื่อการศึกษาถึงบริษัทที่ควรลงทุนราคาหลักทรัพย์ที่ควรซื้อ โดยที่ควรวิเคราะห์ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

วัตถุประสงค์เบื้องต้นของการวิเคราะห์หลักทรัพย์ คือการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักทรัพย์และกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนที่ดีที่สุด ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ

ความเสี่ยงระดับหนึ่งอย่างไรก็ตาม การกำหนดมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์และการวางรูปแบบของกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนให้ดีที่สุดนั้น ขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนสามารถยอมรับได้ซึ่งอาจแตกต่างกันไป ดังนั้นการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อมูลตรวจสอบและตัดสินใจให้สอดคล้องกับเป้าหมายการลงทุนตั้งไว้อย่างชัดเจนและสมเหตุสมผล ขั้นตอนการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานมีดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Analysis) การวิเคราะห์เศรษฐกิจเน้นการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจที่เป็นมาตลอดจนแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจในอนาคต ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับเศรษฐกิจโลกและแนวนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลว่ามีผลกระทบต่อธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์หรือไม่เพียงใด นอกจากนั้นการวิเคราะห์เศรษฐกิจนี้ยังรวมถึงการวิเคราะห์วัฏจักรธุรกิจและนโยบายทางเศรษฐกิจที่สำคัญของรัฐบาลด้วย เช่น นโยบายการคลังเป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาข้อมูลทางเศรษฐกิจอื่น ๆ เช่น อัตราดอกเบี้ยในตลาดในปัจจุบันและที่คาดไว้ในอนาคต ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น (GNP) ผลผลิตในประเทศเบื้องต้น (GDO) รายได้ส่วนบุคคล ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ดัชนีราคามูลผลิต (PPI) อัตราการว่างงาน ผลผลิตอุตสาหกรรม ปริมาณการขายปลีก ฯลฯ

จากภาพรวมทางเศรษฐกิจจะทำให้สามารถกำหนดขอบเขตย่อยการลงทุนที่น่าสนใจ เช่น การวิเคราะห์เศรษฐกิจพบว่า การใช้จ่ายของภาครัฐมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาก ก็อาจพิจารณาว่าการลงทุนในกิจการที่เป็นการผลิตสินค้าประเภททุน ได้แก่ การผลิตเครื่องจักร เครื่องมือต่าง ๆ เป็นการลงทุนที่น่าสนใจ หรือพบว่าการใช้จ่ายภาครัฐมีแนวโน้มที่ลดลง ก็อาจจะหลีกเลี่ยงการลงทุนในกิจการที่มีลักษณะขึ้นลงตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ

2. การวิเคราะห์อุตสาหกรรม เป็นขั้นตอนการศึกษาศักยภาพของอุตสาหกรรม การเติบโตของยอดขายและกำไร เพื่อคัดเลือกอุตสาหกรรมที่เหมาะสมจะลงทุน โดยจะพิจารณา เป็น 3 ด้าน

2.1 ความสัมพันธ์กับวัฏจักรธุรกิจ (Business Cycles) การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจจะหว่ว่งรุ่งเรืองกับชะลอตัวย่อมส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมต่าง ๆ ในระดับที่ต่าง ๆ กัน สามารถจำแนกประเภทของอุตสาหกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับเศรษฐกิจ ได้ 3 กลุ่มคือ

2.1.1 อุตสาหกรรมที่เติบโตสูงกว่าการเติบโตของเศรษฐกิจ (Growth Industries)

2.1.2 อุตสาหกรรมที่เติบโตในระดับเดียวกับเศรษฐกิจ (Cyclical Industries)

2.1.3 อุตสาหกรรมที่ไม่ตกต่ำตามเศรษฐกิจ (Defensive Industries)

2.2 วงจรชีวิตอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) เป็นรูปแบบขั้นตอนการพัฒนาอุตสาหกรรมแบ่งออกเป็น 4 ขั้น ได้แก่

2.2.1 ขั้นบุกเบิก (Pioneering Stage) มีผู้ผลิตน้อยราย ยอดขายเติบโตช้า ผลิตภัณฑ์ยังพัฒนาไม่สมบูรณ์ กำไรต่อหรือขาดทุน และอัตราการล้มเหลวของกิจการสูง

2.2.2 ขั้นเจริญเติบโต (Growth Stage) ผลิตรายได้เป็นที่ยอมรับของตลาด ยอดขายเพิ่มขึ้นรวดเร็ว เริ่มมีคู่แข่งเข้ามาในตลาด การแข่งขันยังไม่รุนแรง กำไรโน้มเอียงสูงขึ้น

2.2.3 ขั้นเติบโตเต็มที่ (Maturity Stage) ยอดขายเพิ่มในอัตราที่ลดลง ผลิตรายได้เปลี่ยนแปลงเข้ามาแข่งขัน การแข่งขันเริ่มรุนแรง กำไรมีแนวโน้มลดลง

2.2.4 ขั้นถดถอย (Declining Stage) ยอดขายลดต่ำลง ผลิตรายได้ใหม่เข้ามาทดแทนอัตรากำไรที่ลดลง เริ่มมีกิจการถอนตัวออกไป

2.3 ภาวะแข่งขันในอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการนำแนวคิดกลยุทธ์การแข่งขัน (Competitive Strategy) ของ Michael E.Porter มาศึกษาสถานการณ์แข่งขันของธุรกิจ ในอุตสาหกรรม โดยแบ่งเป็น 5 ส่วนคือ (สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. 2544: 52)

2.3.1 การแข่งขันระหว่างคู่แข่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งถ้ามีการแข่งขันที่สูง อุตสาหกรรมนี้ก็ไม่น่าจะดำเนินธุรกิจได้ง่ายเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันต่ำ

2.3.1.1 จำนวนกิจการในอุตสาหกรรมยิ่งมาก การแข่งขันยิ่งรุนแรง

2.3.1.2 ขนาดของกิจการที่ใกล้เคียงกันมากในอุตสาหกรรม การแข่งขันยิ่งรุนแรง

2.3.1.3 ตลาดเติบโตน้อย การแข่งขันยิ่งรุนแรง

2.3.1.4 โครงสร้างต้นทุนคงที่สูง จะเกิดการแข่งขันตัดราคา

2.3.2 การเข้ามาของคู่แข่งรายใหม่ ซึ่งถ้ายากก็แสดงว่าจำนวนคู่แข่งจะมีน้อยราย ซึ่งการดำเนินธุรกิจจะได้สะดวกกว่าการลงทุนสูง ย่อมเข้ามาได้ยาก

2.3.2.1 เกิดการปิดกั้นช่องทางการจัดจำหน่าย คู่แข่งก็เข้าสู่ธุรกิจได้ยาก

2.3.2.2 การเปลี่ยนตราห้อยของผู้บริโภคมีต้นทุนสูง คู่แข่งก็เข้าสู่ธุรกิจได้ยาก

2.3.2.3 กิจการเดิมผลิตในระดับที่เกิดการประหยัดจากขนาดอยู่แล้ว ไม่เหลือกำไรมากซึ่งไม่คุ้มที่จะเข้ามาแข่งขัน

2.3.2.4 ข้อจำกัดจากภาครัฐสำหรับผู้ผลิตรายใหม่

2.3.2.5 สินค้าทดแทน ถ้าหาสินค้าทดแทนได้ง่ายก็แสดงว่า ธุรกิจนี้ไม่น่าสนใจเท่าที่ควร

2.3.2.6 อุตสาหกรรมใดมีสินค้าทดแทน แนวโน้มการทำการจะต่ำลง

2.3.2.7 เกิดการเปรียบเทียบคุณสมบัติของสินค้า

2.3.2.8 อำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ ถ้าผู้ซื้อ มีอำนาจมาก อุตสาหกรรมนี้ก็ไม่น่าสนใจ

2.3.4.1 ผู้ซื้อ มีอำนาจต่อรองสูง หากมีผู้ซื้อรายใหญ่ในสัดส่วนสูงเมื่อเทียบกับยอดขายของผู้ขาย

2.3.4.2 ผู้ซื้อจะมีอำนาจต่อรองสูง หากผู้ซื้อทราบโครงสร้างต้นทุนของผู้ขาย

2.3.3 อำนาจการต่อรองของผู้ขายปัจจัยการผลิต ถ้าอำนาจมากย่อมทำให้การทำธุรกิจเป็นไปด้วยความลำบาก

2.3.3.1 ผู้ขายปัจจัยการผลิตมีน้อยราย จะมีอำนาจกำหนดราคาสูง

2.3.3.2 ผู้ขายปัจจัยการผลิตรวมตัวกัน สามารถกำหนดความเป็นไปได้ของตลาดได้

2.3.3.3 ผู้ขายปัจจัยการผลิตจำหน่ายให้หลายอุตสาหกรรม ย่อมได้เปรียบในการต่อรอง

2.3.3.4 ไม่มีปัจจัยการผลิตที่ขาดทดแทนได้น้อย ผู้ขายมีอำนาจต่อรองสูง

ปัจจัยดังกล่าวทั้ง 5 เป็นตัวกำหนดโครงสร้างการแข่งขันและแนวโน้มในการทำกำไรของบริษัทต่าง ๆ ที่อยู่ในอุตสาหกรรม

3. การวิเคราะห์บริษัท เป็นการศึกษาคัดเลือกบริษัทที่ควรลงทุน โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 รูปแบบ คือการวิเคราะห์ด้านตัวเลข (Quantitative) และการวิเคราะห์ด้านคุณภาพ (Qualitative) ผลการวิเคราะห์จากสองรูปแบบ นำมาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อที่จะหาบทสรุป

การวิเคราะห์ด้านตัวเลข เป็นการวิเคราะห์ด้านตัวเลขต่าง ๆ ในงบการเงินหรือก็คือการวิเคราะห์งบการเงิน ซึ่งปกติจะใช้เพียงเครื่องมือการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นหลัก หากต้องการให้สังเกตได้ง่ายขึ้นควรปรับให้มีการวิเคราะห์อัตราส่วนตามแนวดิ่ง (Common Size Analysis) และควรพิจารณาในลักษณะของแนวโน้ม (Trend Analysis) จะได้ผลที่ชัดเจนขึ้น เป้าหมายการวิเคราะห์เพื่อประเมินจุดอ่อนจุดแข็งในส่วนต่าง ๆ ของบริษัทส่วนใหญ่ จะพิจารณาถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่ส่งต่อไปยังผู้ถือหุ้น เช่นกำไรต่อหุ้น (EPS) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เป็นการประเมินระดับความสามารถของบริษัทในด้านต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเลข เช่นการตลาด การผลิต การบริการ การวิจัยและพัฒนาบุคลากร การเงิน การบริหาร และ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร เป้าหมายของการวิเคราะห์เพื่อประเมินระดับความสามารถในการแข่งขัน และศักยภาพในการทำกำไรของบริษัท

โดยทั่วไปการวิเคราะห์บริษัทสามารถทำได้ 2 รูปแบบ คือ

3.1 การวิเคราะห์แนวโน้มของบริษัทว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในช่วงที่ผ่านมา โดยพิจารณาอัตราส่วนต่าง ๆ ว่ามีการปรับดีขึ้นหรือด้อยลงอย่างไรในช่วงดังกล่าว

3.2 การเปรียบเทียบอัตราส่วนต่าง ๆ เทียบกับคู่แข่งชั้นหรือค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ทางเทคนิค

การวิเคราะห์ทางเทคนิค เป็นการศึกษารูปแบบการซื้อขายในอดีต (ระดับราคาและปริมาณ) เพื่อคาดการณ์แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การวิเคราะห์ทางเทคนิคจะไม่ใช้ข้อมูลพื้นฐานของบริษัทมาวิเคราะห์

แนวคิดการวิเคราะห์ทางเทคนิคพัฒนามาจากสมมติฐาน 3 ประการ คือ

1. ตลาดได้สะท้อนข่าวสารทั้งหมดไว้แล้ว (Market Action Discounts Everything) ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันได้รับรู้และตีค่าสะท้อนถึงสารสนเทศต่าง ๆ ทั้งที่เปิดเผย และยังไม่เปิดเผยอย่างเป็นทางการไว้ทั้งหมดแล้ว

2. ราคาจะเคลื่อนไหวในลักษณะแนวโน้ม (Prices move intrends) ราคาหุ้นจะเคลื่อนไหวใน 3 ลักษณะ คือ แนวโน้มขึ้น (Uptrend) แนวโน้มลง (Downtrend) และแนวโน้มประคองตัวไปด้านข้าง (Sideway)

3. ประวัติศาสตร์ย่อมซ้ำรอย (History Repeats Itself) ลักษณะความเป็นไปของสภาพการณ์ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในอดีต เมื่อสภาพการณ์ในปัจจุบันมีลักษณะคล้ายคลึงกัน จะให้ผลลัพธ์ที่คล้ายคลึงกับที่เคยเกิดขึ้นแล้ว

ในขณะใดขณะหนึ่งจะมีทั้งผู้ซื้อเพราะคิดว่าหุ้นมีราคาต่ำกว่าราคาที่เหมาะสม (Undervalue) และราคามีแนวโน้มจะปรับตัวสูงขึ้นซึ่งทำให้ปริมาณหุ้นในตลาดลดลงและผลักดันให้ราคาสูงขึ้น ในขณะที่ผู้ขายคิดว่าหุ้นมีราคาที่เหมาะสม (Overvalue) จึงขายหุ้นหรือกระจายหุ้นเข้าสู่ตลาด ทำให้ปริมาณหุ้นในตลาดเพิ่มขึ้นและกดดันให้ราคาหุ้นลดลง

การวิเคราะห์ทางเทคนิคจะอาศัยข้อมูล 3 ส่วน คือ ราคาหุ้น ปริมาณการซื้อขายและช่วงเวลา ปรับนำเอาเทคนิคทางคณิตศาสตร์จำนวนมาเพื่อหาตัวชี้วัด (Indicators) เช่น ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Averages) ของราคาในตลาด เพื่อค้นหาแนวรับ (ระดับราคาซื้อ) และแนวต้าน (ระดับราคาขาย) หรือ แนวโน้มของราคา หรือ การนำเอาระาคาสูง-ต่ำในอดีตมาเพื่อบ่งชี้ “การทะลุผ่าน (Break Outs)” เพื่อบอกทิศทางการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น เทคนิคที่ได้รับการนิยมนี้อีกประเภทหนึ่งเรียกว่า ปริมาณการซื้อขายคงค้าง (On-Balanced-Volume) คำนวณค่าโดยการนำเอาปริมาณหุ้นที่ซื้อขายบวกหรือลบกับปริมาณการซื้อขายคงค้างของวันก่อนหน้า โดยหากราคาหุ้นเปิดสูงขึ้นจากวันก่อนหน้าจะนำไปบวกเข้า แต่ถ้าราคาหุ้นเปิดลดลงจะนำไปลบออกซึ่งเป็นการประมาณการสะสมหุ้นของนักลงทุนบางกลุ่ม

ตัวอย่างทางเทคนิค การอ่านภาพแผนภูมิทางเทคนิคในระดับพื้นฐาน นักลงทุนจะเห็นแนวโน้มโดยรวมของตลาดหรือราคาหุ้น หากราคาสูงต่ำมีการแกว่งตัวแบบฟันปลา (Zig-Zag) ตามาแนวขาขึ้น นักเทคนิคจะกล่าวว่าราคาหุ้นกำลังปรับเพิ่มขึ้นตามแนวโน้ม แนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงเมื่อราคาตลาดตกลงต่ำกว่ายอดเดิม (Previous Low) เหตุการณ์นี้บ่งชี้ว่า ความต้องการซื้อหุ้นเริ่มอ่อนลงและมีจำนวนผู้ขายหุ้นมากกว่าผู้ซื้อจนไม่อาจประคองราคาไว้ได้

นักลงทุนจำนวนมากนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบปัจจัยพื้นฐานในการเลือกหุ้นที่จะซื้อขายและใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางเทคนิคเพื่อกำหนดจังหวะเวลาในการสั่งซื้อขายหุ้น

7.ความหมายของตลาดทุน (Capital Market)

ตลาดทุน เป็นแหล่งระดมเงินทุนระยะยาว (เกิน 1 ปี) สำหรับหน่วยงานซึ่งต้องการเงินทุนระยะยาวนำไปใช้ในวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น การขยายธุรกิจของผู้ประกอบกิจการเอกชน หรือการลงทุนด้านสาธารณูปโภค เป็นต้นโดยการระดมเงินทุนจะออกตราสารทางการเงินหรือ “หลักทรัพย์ในตลาดทุน” ซึ่งประกอบด้วย หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล หน่วยลงทุนของกองทุนรวม ใบสำคัญแสดงสิทธิ เป็นต้น เพื่อขายให้กับบุคคลภายนอกหรือประชาชน โดยทั่วไปใน “ตลาดแรก (Primary Market)” โดยมี “ตลาดรอง (Secondary or Trading Market)” ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นแหล่งกลางเสริสภาพคล่องให้แก่หลักทรัพย์ที่ผ่านการจองซื้อในตลาดแรกสามารถซื้อขายแลกเปลี่ยนมือความเป็นเจ้าของหลักทรัพย์ได้ช่วยสร้างความมั่นใจแก่ผู้ซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดแรกว่าเขาจะสามารถขายหลักทรัพย์นั้นเพื่อเปลี่ยนกลับคืนเป็นเงินสดได้เมื่อต้องการ (เพชร ชุมทรัพย์.2544: 6)

ตลาดแรก

คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทำหน้าที่กำกับและดูแลตลาดแรก โดยบริษัทใดที่ต้องการออกหลักทรัพย์ใหม่เสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งแรก (Initial Public Offering) หรือเสนอขายหลักทรัพย์อื่น ๆ แก่ประชาชน ต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะต้องตรวจสอบสถานะทางการเงินและการดำเนินงาน ของบริษัทนั้นก่อนที่จะอนุมัติให้บริษัททำการออกหลักทรัพย์ขายแก่ประชาชนได้

ตลาดรอง

หลักการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งแรก หลักทรัพย์จะสามารถดำเนินการซื้อขายในตลาดรองได้ก็ต่อเมื่อ ผู้ออกหลักทรัพย์นั้นได้ยื่นคำขอและได้รับอนุมัติจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแล้ว ตลาดรองนี้ประกอบด้วย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.) และศูนย์ซื้อขายตราสารหนี้

8.ประวัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การจัดตั้งตลาดหุ้นของไทยเริ่มขึ้น ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2505 ในรูปห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยในปีต่อมาได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด และเปลี่ยนชื่อเป็น “ตลาดหุ้นกรุงเทพ” (Bangkok Stock Exchange) ถึงแม้ว่าจะมีพื้นฐานในการจัดตั้งที่ดีการซื้อขายหุ้นในตลาดหุ้นกรุงเทพ ก็ไม่ได้รับความสนใจมากนักมูลค่าการซื้อขายมีเพียง 160 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2511 และ 114 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2512 การซื้อขายมีปริมาณลดลงเป็น 46 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2513 และลดลงเหลือ 28 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2514 การซื้อขายหุ้นก็มีมูลค่าถึง 87 ล้านบาท ในปี

พ.ศ.2515 แต่การซื้อขายหุ้นก็ยังคงเป็นที่น่าสนใจโดยมูลค่าการซื้อขายหุ้นที่ต่ำสุดเพียง 26 ล้านบาทเท่านั้น และในที่สุดตลาดหุ้นกรุงเทพก็ต้องปิดกิจการลงเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าตลาดหุ้นกรุงเทพไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากการสนับสนุนจากภาครัฐ ประกอบกับประชาชน ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอ ในเรื่องตลาดทุน

การจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ถึงแม้ว่าตลาดหุ้นกรุงเทพจะไม่ประสบความสำเร็จ แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบ และได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการนั้นได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2510 – 2514) จึงได้เสนอแผนการจัดตั้งตลาดทุนดังกล่าวขึ้นเป็นครั้งแรกโดยให้มีเครื่องมืออำนวยความสะดวกและมาตรการสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เหมาะสม ในปี พ.ศ.2512 รัฐบาลได้ทำการว่าจ้างศาสตราจารย์ชิตนีย์ เอ็ม รอบบีนส์ ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการเงิน จากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สหรัฐอเมริกา เพื่อมาทำการศึกษาช่องทางการพัฒนาตลาดทุนไทยในเวลาต่อมา

ในปี พ.ศ.2515 รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทโดยการแก้ไข “ประกาศคณะปฏิวัติที่ 58” เกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจการค้าที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชน การแก้ไขดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแล การดำเนินงานของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบและยุติธรรม หลังจากนั้นในปี พ.ศ.2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และระดมเงินทุนประเทศ ตามมาด้วยการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดทุนในตลาดทุนได้ในปี พ.ศ.2518 รูปแบบทางกฎหมายต่าง ๆ ได้รับการปรับแก้จนลงตัว และในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(ชื่อภาษาอังกฤษในขณะนั้นคือ The Securities Exchange of Thailand ได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรก และได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น “The Stock Exchange of Thailand” (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2534 (วารสารตลาดหลักทรัพย์. 2544)

บทบาทของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ.2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากนั้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เริ่มเปิดทำการซื้อขายครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2518 และได้ทำการเปลี่ยนชื่อ ภาษาอังกฤษจาก “The Securities Exchange of Thailand” เป็น “The Stock Exchange of Thailand”(SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2534 ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 ตลาดหลักทรัพย์มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

1. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์
2. ดำเนินธุรกิจใดๆที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การทำหน้าที่เป็นสำนักหักบัญชี (Clearing House) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. การดำเนินธุรกิจอื่นๆที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

องค์ประกอบที่สำคัญของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่

1. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand)
ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตามตัวตลาดหลักทรัพย์เองไม่ได้ทำหน้าที่ซื้อขายหลักทรัพย์โดยตรงแต่จะควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่างมีระเบียบ คล่องตัว โปร่งใสและยุติธรรม เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ลงทุน และส่งเสริมให้เกิดการระดมเงินออมจากประชาชนไปลงทุนกิจการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม

2. บริษัทสมาชิก (Broker)
ทำหน้าที่เป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ลงทุนโดยทั่วไปโดยบริษัทสมาชิกได้รู้ค่าธรรมเนียมเป็นการตอบแทนบริษัทสมาชิก (Broker) คือบริษัทจำกัดที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และได้รับการอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ให้ประกอบกิจการตัวแทนนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ได้ ในปัจจุบันนี้มีบริษัทสมาชิกรวมทั้งสิ้น 49 บริษัท นอกจากนี้มีบริษัทหลักทรัพย์กลุ่มหนึ่งไม่ได้เป็นบริษัทสมาชิกในตลาดหลักทรัพย์โดยตรง แต่ทำหน้าที่เป็นเพียง Associated Broker อีกต่อหนึ่ง ในการซื้อขายหลักทรัพย์ บริษัทสมาชิกอาจทำหน้าที่เป็นเพียงตัวแทน (Broker) หรือผู้ค้าหลักทรัพย์ (Dealer) ก็ได้ ทั้งนี้บริษัทเหล่านี้ต้องแสดงตัวให้ผู้ลงทุนทราบอย่างชัดเจนว่าทำหน้าที่ใด หากทำหน้าที่เป็นตัวแทนก็จะได้นายหน้าค่าตอบแทน แต่หากทำหน้าที่เป็นผู้ค้าหลักทรัพย์แล้วก็จะซื้อขายในนามตัวเอง ผลตอบแทนที่ได้จะได้ในรูปของกำไรหรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์นั้น (Capital gain of capital loss) บริษัทสมาชิกแต่ละบริษัทจะมีหมายเลขประจำตัวหรือเลขที่หนึ่ง ตั้งแต่หมายเลขที่ 1 ถึง 49 ทั้งนี้เพื่อการสะดวกในการปฏิบัติงาน

3. หลักทรัพย์จดทะเบียน (Listed Securities) หมายถึง หลักทรัพย์ที่ออกโดยบริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียนหลักทรัพย์ของตนให้มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ โดยทั้งหลักทรัพย์จดทะเบียนและบริษัทจดทะเบียนผู้ออกหลักทรัพย์นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนดและเป็นไปตามข้อตกลงการจดทะเบียนหลักทรัพย์ (Listing Agreement) หลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปัจจุบันมีดังต่อไปนี้

3.1 หุ้นสามัญ (Common Stock) เป็นตราสารประเภทหุ้นทุน ซึ่งออกโดยบริษัทมหาชนจำกัดที่ต้องการระดมเงินทุนจากประชาชนเพื่อให้ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในธุรกิจนั้น

ๆ โดยตรงหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือเข้าไปมีส่วนเป็นเจ้าของกิจการ มีสิทธิในการลงคะแนนเสียงร่วมตัดสินใจในปัญหาสำคัญในที่ประชุมผู้ถือหุ้น อาทิ การเพิ่มทุน การจ่ายเงินปันผล การควบรวมกิจการ ผู้ถือหุ้นจะมีสิทธิออกเสียงตามสัดส่วนของหุ้นที่ถืออยู่ ผลตอบแทนที่จะได้โดยตรงก็คือ เงินปันผลจากการกำไรในธุรกิจ กำไรจากการขายหุ้น (ในกรณีที่ขายได้ในราคาที่สูงกว่าราคาเมื่อซื้อ) และสิทธิในการจองซื้อหุ้นใหม่ ในกรณีที่มีการเพิ่มทุนจดทะเบียน ผลตอบแทนจากหุ้นสามัญไม่มีความแน่นอน อาจสูง หรือต่ำ หรือขาดทุน (ในกรณีขายคืนได้ราคาต่ำกว่าเวลาซื้อ) ขึ้นอยู่กับผลของการดำเนินงาน ของบริษัทนั้น ๆ ตลอดจนปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ซึ่งคุณในฐานะผู้ลงทุนจะต้องศึกษาจาก แหล่งข้อมูล ที่น่าเชื่อถือพอ เพื่อประกอบการตัดสินใจทุกครั้ง

3.2 หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stock) เป็นตราสารประเภทหุ้นทุน มีข้อแตกต่างจากหุ้นสามัญคือผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะได้รับสิทธิในการชำระคืนเงินทุน ก่อนผู้ถือหุ้นสามัญในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการ หุ้นประเภทนี้มีไม่มากนัก ในตลาดหลักทรัพย์ มีการซื้อขายกันน้อยหรือภาษาเทคนิคเรียกว่า มีสภาพคล่องต่ำ หุ้นบุริมสิทธิบนกระดานหุ้นสังเกตได้จาก สัญลักษณ์-P ท้ายอักษรย่อของหุ้นสามัญ

3.3 หุ้นกู้ (Debenture) เป็นตราสารที่บริษัทเอกชนออก เพื่อกู้เงินระยะยาวจากผู้ลงทุน ผู้ลงทุนเมื่อตัดสินใจซื้อหุ้นกู้ จะมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ของกิจการ บริษัทจะต้องจ่ายผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถือตามระยะเวลา และอัตราที่กำหนด ผู้ถือจะได้เงินต้นคืนครบถ้วน เมื่อสิ้นสุดอายุตามระบุในเอกสาร ตลาดหุ้นกู้มักมีสภาพคล่องในการซื้อขายไม่มากนัก ส่วนใหญ่ซื้อขายโดยผู้ลงทุนประเภทสถาบันหรือผู้ลงทุนระยะยาว

3.4 หุ้นกู้แปลงสภาพ (Convertible Debenture) หุ้นกู้แปลงสภาพคล้ายคลึงกับหุ้นกู้ในข้อ 3 แตกต่างกันตรงที่หุ้นกู้แปลงสภาพมีสิทธิที่จะแปลงสภาพเป็นสามัญในช่วงเวลาอัตรา และราคาที่กำหนดในหนังสือชี้ชวน ในช่วงที่เศรษฐกิจดีหุ้นประเภทนี้ได้รับความนิยมมาก เพราะผู้ซื้อคาดหวังผลตอบแทนที่จะได้จากราคาหุ้นเมื่อแปลงสภาพแล้วซึ่งจะทำกำไรได้มากกว่าผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ยของหุ้นกู้ธรรมดา

3.5 ใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) เป็นตราสารที่ระบุว่าผู้ถือครองจะได้รับสิทธิจองซื้อหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ หรือตราสารอนุพันธ์ในราคาที่กำหนดเมื่อถึงเวลาที่ระบุไว้ (ซึ่งราคาจองซื้อมักจะกำหนดไว้ต่ำหรือบางครั้งอาจได้รับหุ้นสามัญโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย) ใบสำคัญแสดงสิทธิจะออกควบคู่กับการเพิ่มทุนเป็นเทคนิคการตลาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ในการจูงใจให้ผู้ลงทุนจองซื้อหุ้นสามัญเพิ่มทุน หุ้นบุริมสิทธิ หรือหุ้นกู้ เป็นต้นว่าถ้าซื้อหุ้นเพิ่มทุนในวันนี้จะได้รับใบสำคัญแสดงสิทธิฟรีหรือในราคาที่กำหนด เช่น 12 บาท ในเวลาที่กำหนดอาจเป็นระยะเวลา 6 เดือนหรือ 1 ปีข้างหน้า

3.6 ใบสำคัญแสดงสิทธิระยะสั้น (Short-Term Warrant) ใบสำคัญแสดงสิทธิชนิดนี้จะมีอายุไม่เกิน 2 เดือน และเป็นทางเลือกหนึ่งในการระดมทุนจากผู้ถือหุ้นแทนการจัดสรรสิทธิในการจองซื้อหุ้น (Rights) และบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์สามารถยื่นคำขอให้รับเป็นหลักทรัพย์ประเภทนี้ซื้อขายหมุนเวียนในตลาดหลักทรัพย์ได้

3.7 ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ (Derivative Warrant : DW) เป็นตราสารที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไป (Warrant) โดยจะให้สิทธิแก่ผู้ถือ DW ในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์อ้างอิง (Underlying Securities) ซึ่งอาจเป็นหลักทรัพย์ (Stock) หรือดัชนีหลักทรัพย์ (Index) ในราคาใช้สิทธิ และระยะเวลาใช้สิทธิที่กำหนดไว้โดยบริษัทผู้ออก DW (Issuer) จะเป็นผู้กำหนดว่าจะเลือก ทำการส่งมอบให้แก่ผู้ถือ DW เป็นหลักทรัพย์หรือเงินสดก็ได้

3.8 หน่วยลงทุน (Unit Trust) คือตราสารที่ออกโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (บลจ.) ในรูปของหน่วยลงทุนของกองทุนรวม ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการระดมเงินทุนจากประชาชน โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะเป็นผู้บริหารกองทุนให้ได้รับผลตอบแทนสูงสุดแล้วนำมาเฉลี่ยคืนให้แก่ผู้ถือหน่วยในรูปของเงินปันผล กองทุนรวมมีหลายประเภทซึ่งสามารถศึกษารายละเอียดได้ในหนังสือชี้ชวนซื้อหน่วยลงทุนของแต่ละกองทุนซึ่งจะมีการกำหนดนโยบายการลงทุนที่ชัดเจน ข้อดีของการลงทุนประเภทนี้คือจะมีผู้บริหารมืออาชีพดูแลเงินลงทุนแทนมีการกระจายความเสี่ยงลงในหุ้นกลุ่มต่าง ๆ และอำนาจต่อรองที่มากกว่าเพราะเป็นเงินกองทุนขนาดใหญ่

3.9 ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย หรือ เอ็นวีดีอาร์ (Non-Voting Depository Receipts) เป็นตราสารการลงทุนประเภทใหม่ที่ออกโดยบริษัทไทยเอ็นวีดีอาร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของตลาดหลักทรัพย์มีสถานะเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนโดยอัตโนมัติ โดยมีหลักทรัพย์อ้างอิงเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนสามารถซื้อขายเอ็นวีดีอาร์ในตลาดหลักทรัพย์ได้ในลักษณะเดียวกันกับการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนโดยทั่วไปทั้งนี้ผู้ถือเอ็นวีอาร์จะได้รับผลตอบแทนทางการเงินเช่นเดียวกับผู้ถือหุ้นสามัญ แต่จะไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้นบริษัทเท่านั้น เอ็นวีดีอาร์จะช่วยอำนวยความสะดวกต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ลงทุนชาวต่างชาติที่ตัดสินใจในเรื่องเพดานการถือครอง แต่ก็มิได้จัดการซื้อขายของผู้ลงทุนไทยแต่อย่างใด

การนำบริษัทมหาชนจำกัดเข้ามาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือที่เรียกกันว่าบริษัทจดทะเบียน (Listed Company) มีประโยชน์อย่างยิ่งในทางธุรกิจ สำหรับเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นเดิมสามารถระดมเพื่อขยายกิจการได้ในต้นทุนต่ำกว่าการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน ทั้งเป็นการยกระดับการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนมีการตรวจสอบที่ได้มาตรฐาน สำหรับประชาชนทั่วไปก็จะมีทางเลือกในการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น มีโอกาสที่ดีในการเข้าถือหุ้นในกิจการที่ตนสนใจ และเชื่อว่าจะเจริญก้าวหน้า

3. ผู้ลงทุน (Investor) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้จำแนกนักลงทุนในตลาดออกเป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้คือ

4.1 นักลงทุนต่างประเทศ (Foreign Investors)

4.2 นักลงทุนสถาบันในประเทศ (Institutional Investors)

4.3 นักลงทุนทั่วไปในประเทศ (Local Investors)

9.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประเสริฐ วัฒนปราชญ์ (2540) ความเป็นไปได้ของความต้องการใช้วิธีวิเคราะห์ทางเทคนิคในการทำนายราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ราคาในปัจจุบันกับในอดีตโดยวิธีหา Serial Correlation ช่วงปี พ.ศ. 2535-2538 ผลการศึกษาพบว่าการศึกษาวิเคราะห์ทางเทคนิคใช้กับหลักทรัพย์บางกลุ่มเท่านั้นเพราะมีการเคลื่อนไหวของราคา และสภาพคล่องสูง จึงควรวิเคราะห์ให้เหมาะสมกับกลุ่มหลักทรัพย์เพื่อความถูกต้องมากยิ่งขึ้น

วัชรินทร์ มิ่งขวัญรุ่งเรือง (2540) ปัจจัยกำหนดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศในประเทศไทย โดยวัตถุประสงค์ศึกษาทั้งประเภทตราสารทุนและตราสารหนี้ โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาสระหว่าง พ.ศ. 2532-2539 วิเคราะห์โดยการถดถอยเชิงซ้อน ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศและต่างประเทศอัตราแลกเปลี่ยนอัตราเงินเฟ้อ ผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์ดัชนีราคาหลักทรัพย์ทั้งในและต่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อการเคลื่อนย้ายเงิน และอัตราแลกเปลี่ยนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเคลื่อนย้ายเงิน

สรารุณ มาสะพันธ์ (2540) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการขึ้นเครื่องหมาย XD กับการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะเป็นการวิเคราะห์ด้วยกราฟ และวิเคราะห์ทางสถิติความเชื่อมั่น 99 % ผลการศึกษาพบว่าราคาหุ้นใหญ่ จะปรับตัวดีขึ้นก่อนขึ้น XD และมีค่า Residua Term สูงมาก หลัง XD จะเป็นลบ ส่วนการศึกษาทางสถิติข่าวการขึ้น XD ไม่มีผลต่อการเคลื่อนไหวของราคาอย่างมีนัยสำคัญ

สุพร จรุงรังษี (2546) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร และได้ทำการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนโดยจำแนกตามปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสารด้านภาวะเศรษฐกิจด้านการเมือง และด้านภาวะหลักทรัพย์ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล มีกลุ่มตัวอย่าง 385 คนโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และใช้สถิติที่ทดสอบสมมุติฐานด้วยสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

เกศริน เกาะดี (2540) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายและศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจซื้อขายของนักลงทุน กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยคือนักลงทุนในห้วงคำหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่มา 100 คน ใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และใช้สถิติที่ทดสอบสมมุติฐาน ได้ใช้ค่า t-test และ F-test

วรารคณา บุญเทียม (2540) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเลือกลงทุนของกองทุนรวมในประเทศไทยโดยเลือกศึกษากองทุนเปิดซึ่งมีหน่วยลงทุนซื้อขายอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่ง

ประเทศไทยและเป็นกองทุนรวมที่มีข้อมูลการถือครองหลักทรัพย์ที่เปิดเผยต่อสาธารณชน การศึกษาได้ใช้วิธีคำนวณหาค่า Momentum Measures จากการนำข้อมูลการถือครองหลักทรัพย์ของกองทุนรวม และข้อมูลผลตอบแทนจากราคาตลาดมาคำนวณผ่านแบบจำลอง

สุเทพ เจริญวรรณ (2538) ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จังหวัดขอนแก่น โดยศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งในภาพรวมและรายกรณี และทำการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนโดยจำแนกตามเพศ วัย และระยะเวลาในการเป็นสมาชิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นลูกค้าของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จำนวน 181 คน

กล่าวโดยสรุป จากผลงานวิจัยที่กล่าวมาเป็นการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์พฤติกรรมนักลงทุนการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานทั้งทางทฤษฎีและทางเทคนิคทั้งศึกษาข้อมูลในอดีตและปัจจุบันการหาอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยง ทั้งนี้ก็เพื่อให้ให้นักลงทุนได้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย พิจารณาประกอบในการลงทุนในการวิเคราะห์พิจารณาในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้ให้นักลงทุนได้ผลประโยชน์สูงสุดและมีความเสี่ยงน้อยที่สุดในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ ทำให้นักลงทุนได้เห็นแนวคิดและมีประสบการณ์ในการลงทุนให้รอบคอบมากยิ่งขึ้น

ในการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ ทฤษฎีที่นำมาอ้างอิงเรื่องพฤติกรรมในการลงทุน ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีของ เพชร ชุมทรัพย์ ที่กล่าวถึง ผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แบ่งตามพฤติกรรมได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือ นักลงทุนที่หวังเงินปันผลเป็นหลักและนักเก็งกำไรที่หวังผลตอบแทนจากกำไรการขายหุ้นในระยะสั้นๆเป็นหลัก มาใช้เป็นกรอบและปรับใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

ทฤษฎีที่นำมาอ้างอิงในเรื่องความพึงพอใจในการลงทุน ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546: 90-93) ที่กล่าวถึง ความพึงพอใจของลูกค้า (customer satisfaction) เป็นผลลัพธ์จากการเปรียบเทียบของผลิตภัณฑ์กับความคาดหวังของลูกค้า (Kotler. 2003:61) ถ้าผลการทำงานของผลิตภัณฑ์เท่ากับความพึงพอใจของลูกค้าจะเกิดความพึงพอใจ และถ้าผลการทำงานของผลิตภัณฑ์สูงกว่าความคาดหวังของลูกค้าก็จะเกิดความพึงพอใจอย่างมาก จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าว ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก คุ่มค่าที่ผู้บริโภคได้รับจากความคาดหวังที่จะใช้ผลิตภัณฑ์มาใช้เป็นกรอบและปรับใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจ และแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว่าดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของเนื้อหาในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความพึงพอใจและแนวโน้มของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาและทำวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นจึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ นราศรี ไวนิชกุล และ ชุติศักดิ์ อุดมศรี (2538 : 104) โดยการคำนวณประชากรใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่จะเกิดขึ้น 0.05 ค่าสัดส่วนประชากร 0.5 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน เพิ่มจำนวนตัวอย่าง 15 คน จะได้เท่ากับจำนวน 400 คน ดังนี้

$$n = \frac{Z^2pq}{B^2}$$

แทนค่า n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

B = ระดับความคลาดเคลื่อน ซึ่ง B = ค่าความแม่นยำ กำหนดให้มีความเบี่ยงเบนได้ 5% ดังนั้น $B = 0.05$

Z = ค่ามาตรฐานซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่น

p = สัดส่วนประชากรที่สนใจศึกษาเท่ากับ $50\% = 0.05$

$q = 1 - p$

ในทางปฏิบัติเรานิยมใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น $Z = 1.96$ (นราศรี ไวนิชกุล และ ชุติศักดิ์ อุดมศรี. 2545 : 102)

เพราะฉะนั้นได้ขนาดตัวอย่าง

$$n = \frac{(1.96)^2(0.5)(0.5)}{(0.05)^2}$$

$$n = \frac{(3.8416)(0.25)}{(0.0025)}$$

$$n = 384.16 \text{ หรือ } 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

1.3 การวางแผนการเลือกตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาวิจัยจะสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่างดังนี้ ใช้วิธีการแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยการเจาะจงแจกแบบสอบถามให้กับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปและเป็นผู้ที่ลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ที่บริเวณตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ห้องสมุดมารวย และร้านกาแฟ Settrade ซึ่งเป็นแหล่งให้ความรู้ หาข้อมูล และเป็นสถานที่จัดสัมมนาให้ความรู้แก่นักลงทุนรายย่อย

แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) การสุ่มตัวอย่างโดยสะดวกให้ครบตามจำนวนแบบสอบถาม 400 ชุด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) การสุ่มตัวอย่างโดยสะดวกให้ครบตามจำนวนแบบสอบถาม 400 ชุด

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งลักษณะของคำถามจะเป็นแบบคำตอบมี 2 ตัวเลือก (Dichotomous choices) และหลายตัวเลือก (Multiple choices) และให้เลือกตอบข้อที่เหมาะสมที่สุดจำนวน 6 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 อายุ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยมีเกณฑ์ในการคำนวณอายุดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, และคณะ. 2548: 195)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ช่วงอายุ} = \frac{60 - 20}{4} = 10$$

- 20 – 29 ปี
- 30 – 39 ปี
- 40 – 49 ปี
- 50 ปีขึ้นไป

ข้อที่ 3 สถานภาพสมรส ได้แก่ โสด สมรส/อยู่ด้วยกัน และหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 4 ระดับการศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 5 อาชีพ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยการกำหนดช่วงรายได้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 8-11) คำนวณดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

การกำหนดรายได้เฉลี่ยต่อเดือนขั้นต่ำคำนวณจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นวันละ 175 บาท (กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) เท่ากับ 175×30 วัน ผู้วิจัยจึงใช้ช่วงรายได้เฉลี่ย

ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000 – 55,000 บาท เป็นเกณฑ์ในการกำหนดช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยแบ่งออกเป็น 5 ช่วงดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{55,000 - 5,000}{5} = 10,000 \text{ บาท}$$

- ไม่เกิน 15,000 บาท
- 15,001 – 25,000 บาท
- 25,001 – 35,000 บาท
- 35,001 – 45,000 บาท
- มากกว่า 45,000 บาท

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อย มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ต่างๆ ดังนี้

ข้อที่ 7 - 8 คำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และความถี่ ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) ใช้ระดับการวัดแบบประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 9 – 12 จุดมุ่งหมายในการลงทุน วิธีส่งคำสั่งซื้อขาย ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนและบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Question) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว จากคำตอบที่ให้เลือกมากกว่า 2 คำตอบขึ้นไป (Check List) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อย โดยแบ่งการวัดระดับความพึงพอใจเป็น 4 ด้าน คือ

- ข้อที่ 13 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์
- ข้อที่ 14 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านบริการ
- ข้อที่ 15 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านสถานที่
- ข้อที่ 16 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านกิจกรรมการส่งเสริม

ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตอบ (Rating scale method : Likert scale questions) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2541 : 166) ซึ่งจัดระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) มี 5 ระดับดังนี้

พึงพอใจ	5	คะแนน
ค่อนข้างพึงพอใจ	4	คะแนน
เฉยๆ	3	คะแนน
ค่อนข้างไม่พึงพอใจ	2	คะแนน
ไม่พึงพอใจ	1	คะแนน

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของอันตรภาคชั้นดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 8-11)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

จากนั้นนำมาหารระดับคะแนนเฉลี่ย โดยที่กำหนดความสำคัญของระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้

- 4.21-5.00 คะแนน หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจ
- 3.41-4.20 คะแนน หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ
- 2.61-3.40 คะแนน หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ
- 1.81-2.60 คะแนน หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับค่อนข้างไม่พึงพอใจ
- 1.00-1.80 คะแนน หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับไม่พึงพอใจ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และการบอกต่อการลงทุนโดยใช้มาตราวัดแบบ Semantic Differential Scale ซึ่งเป็นมาตราส่วนที่ใช้หลักความแตกต่างทางด้านความหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับระดับแนวโน้มการซื้อสินค้าในอนาคต ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบให้เลือกตอบเพียงตัวเลือกเดียว ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องทำเครื่องหมายถูก ลงในช่องว่าง โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เพิ่มขึ้นแน่นอน	5	คะแนน
ค่อนข้างเพิ่มขึ้น	4	คะแนน
เท่าเดิม	3	คะแนน
ค่อนข้างลดลง	2	คะแนน
ลดลงแน่นอน	1	คะแนน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากการกำหนดดังกล่าวมาประเมินค่า เพื่อแปลความหมาย ค่าคะแนน ของผู้ตอบแบบสอบถามในคำถามข้อ ที่ 20 ดังนี้

4.21-5.00 คะแนน หมายถึงมีแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ อยู่ในระดับเพิ่มขึ้นแน่นอน

3.41-4.20 คะแนน หมายถึงมีแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ อยู่ในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น

2.61-3.40 คะแนน หมายถึงมีแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ อยู่ในระดับเท่าเดิม

1.81-2.60 คะแนน หมายถึงมีแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ อยู่ในระดับค่อนข้างลดลง

1.00-1.80 คะแนน หมายถึงมีแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ อยู่ในระดับลดลงแน่นอน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากการกำหนดดังกล่าวมาประเมินค่า เพื่อแปลความหมาย ค่าคะแนน ของผู้ตอบแบบสอบถามในคำถามข้อ ที่ 21 ดังนี้

4.21-5.00 คะแนน หมายถึงมีแนวโน้มการบอกต่อในตลาดหลักทรัพย์ อยู่ในระดับเพิ่มขึ้นแน่นอน

3.41-4.20 คะแนน หมายถึงมีแนวโน้มการบอกต่อในตลาดหลักทรัพย์ อยู่ในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น

2.61-3.40 คะแนน หมายถึงมีแนวโน้มการบอกต่อในตลาดหลักทรัพย์ อยู่ในระดับเท่าเดิม

1.81-2.60 คะแนน หมายถึงมีแนวโน้มการบอกต่อในตลาดหลักทรัพย์ อยู่ในระดับค่อนข้างลดลง

1.00-1.81 คะแนน หมายถึงมีแนวโน้มการบอกต่อในตลาดหลักทรัพย์ อยู่ในระดับลดลงแน่นอน

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม กล่าวถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ปรับปรุงและดัดแปลงเป็นแบบสอบถาม ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย โดยสร้างเป็นแบบสอบถามทั้งหมด 5 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
- ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
- ส่วนที่ 4 แนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
- ส่วนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบ และเสนอแนะเพิ่มเติม
 4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและมีความเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นนำมาปรึกษากับอาจารย์คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์เพื่อปรับปรุงให้ชัดเจนก่อนนำไปใช้
 5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) โดยวิธีการคำนวณของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 125-126) ค่าอัลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับของความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง 0 α 1 ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ดังนี้
 - 1.1 หนังสือพิมพ์ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ
 - 1.2 ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
 - 1.3 หนังสือทางวิชาการ บทความ สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด ซึ่งจะเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไว้จนครบตามจำนวน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด
- 2.2 ผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยนักลงทุนรายย่อยที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความสะดวกและเต็มใจที่จะตอบแบบสอบถาม
- 2.3 นำข้อมูลฉบับที่มีคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์มาทำการลงรหัส เพื่อนำไปวิเคราะห์และแปรผลข้อมูลทางสถิติต่อไป
- 2.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของคำถามในแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha) (กลยา วาณิชยัญญา. 2545 :449) ผลลัพธ์ค่าเฉลี่ยค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับ ความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่า ระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่า มีความเชื่อมั่นสูง จากการนำแบบสอบถามไปคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) จำนวน 40 ชุดซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค ด้านความพึงพอใจโดยรวมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครเท่ากับ .791 และในรายด้านมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค ดังนี้
 - ด้านคุณลักษณะ = .782
 - ด้านราคา = .858
 - ด้านสถานที่ตั้ง = .797
 - ด้านกิจกรรมส่งเสริมการขาย = .726

จากผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่น ผลที่ได้มีระดับความน่าเชื่อถือที่ได้มาตรฐาน สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดกระทำข้อมูล

1. ทดสอบแบบสอบถามที่ได้ทำการออกแบบไว้ (Pre-test) แล้วดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถาม พร้อมตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการของ Cronbach's α
2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วออกเก็บข้อมูลจริง
3. เมื่อรวบรวมแบบสอบถามตามความต้องการแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยจะเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนรายย่อยเท่านั้น

4. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว นำมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสสำหรับประมวลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

5. นำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows และทำการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา จะใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการอธิบายลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ความพึงพอใจที่มีต่อการลงทุนต่อตลาดหลักทรัพย์ด้านผลิตภัณฑ์ด้านบริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้บริการ ด้านระบบการซื้อขาย และด้านกิจกรรมส่งเสริม

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

ในการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อโดยใช้สถิติ t-test และ One way ANOVA (F-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างในการวิเคราะห์ความแตกต่างลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ การวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจด้านต่างๆในการลงทุน และแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

4.3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติ t-test และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่ออธิบายค่าความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ กับความพึงพอใจโดยรวมในการลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์ต่อแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจของนักลงทุนรายย่อย ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการของบริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้บริการ ด้านสถานที่ของบริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้บริการและด้านกิจกรรมส่งเสริมมีความสัมพันธ์ต่อแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545 : 36)

$$P = \left(\frac{f}{n} \right) \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าสถิติร้อยละ
f แทน ความถี่ของข้อมูล
n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean หรือ $\bar{X}$) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545 : 36)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545 : 38)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability of the test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549 : 35)

$$\alpha = \frac{k \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}{1 + (k-1) \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

k แทน จำนวนคำถาม

$\overline{\text{covariance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถาม

ต่างๆ

$\overline{\text{variance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) ประกอบด้วย

3.1 สถิติ Independent t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549 : 108) ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ในด้าน เพศ โดยมีสูตรดังนี้

ในการทดสอบ t-test หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Equal Variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากันทุกกลุ่ม ให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Equal Variances not assumed โดยจะทำการทดสอบค่าแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อนโดยใช้ Levene test

3.1.1 กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน ($S_1^2 = S_2^2$)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{S_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}}$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ t มีชั้นแห่งความเป็นอิสระ $df = n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ กลุ่ม	$\bar{X}_i$	แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ i ; $i = 1, 2$
	S_p	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่างรวมจากตัวอย่างทั้ง 2
	n_i	แทน ขนาดตัวอย่างของกลุ่มที่ i
	S_i^2	แทน ค่าแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ i ; $i = 1, 2$
	S_p^2	$= \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$

3.1.2 กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่เท่ากัน ($S_1^2 \neq S_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ t มีชั้นแห่งความเป็นอิสระ = V

$$V = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t -distribution
	$\bar{X}_1$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
n_2	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
V	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

3.2 สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One-Way Analysis of Variance) แบบการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 293) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ในด้าน อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีสูตรดังนี้

3.2.1 ใช้ค่า F-test กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 293) มีสูตรดังนี้

ตาราง 1 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม(B)	k-1	$SS_{(B)}$	$MS_{(B)} = \frac{SS_{(B)}}{k-1}$	$\frac{MS_{(B)}}{MS_{(W)}}$
ภายในกลุ่ม(W)	n-k	$SS_{(W)}$	$MS_{(W)} = \frac{SS_{(W)}}{n-k}$	
รวม (T)	n-1	$SS_{(T)}$		

$$F = \frac{MS_{(B)}}{MS_{(W)}}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ได้แก่ ระหว่างกลุ่ม (k-1) และภายในกลุ่ม (n-k)
	k	แทน	จำนวนกลุ่มของตัวอย่างที่นำมาทดสอบสมมติฐาน
	n	แทน	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด
	$SS_{(B)}$	แทน	ผลรวมกำลังสองระหว่างกลุ่ม(Between Sum of Squares)
	$SS_{(W)}$	แทน	ผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม (Within Sum of Squares)
	$MS_{(B)}$	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square between groups)

$MS_{(w)}$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

(Mean Square within groups)

กรณีผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ต้องทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อไป เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 333)

$$LSD = t_{1-\alpha/2; n-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

โดยที่ $n_i \neq n_j$

เมื่อ LSD แทน แทนผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากรกลุ่มที่ i และ j

$t_{1-\alpha/2; n-k}$ แทน ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-distribution ที่

ระดับ

ความเชื่อมั่น 95% และชั้นแห่งความเป็นอิสระภายในกลุ่ม $= n - k$

MSE แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MS_w)

n_i แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่ม i

n_j แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่ม j

α แทน ค่าความคลาดเคลื่อน

3.2.2 ใช้ค่า Brown-Forsythe (β) กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละ

กลุ่ม

ไม่เท่ากัน (Hartung. 2001:300) มีสูตรดังนี้

$$\beta = \frac{MS_{(B)}}{MS_{(w)}} \quad \text{โดย ค่า} \quad MS_{(w)} = \sum_{i=1}^k \left(1 - \frac{n_j}{N} \right) s_1^2$$

เมื่อ β แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown-Forsythe

$MS_{(B)}$	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square between group)
$MS_{(w)}$	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square within group) สำหรับ Brown-Forsythe
k	แทน	จำนวนกลุ่มของตัวอย่าง
n_i	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i
N	แทน	ขนาดของประชากร
S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ i

กรณีผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่เพื่อดูว่ามีคู่ใดที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Dunnett's T3 (วิเชียร เกศสิงห์.2543 : 116) มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_i - \bar{X}_j}{MS_{(w)} \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	$MS_{(w)}$	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square within group) สำหรับ Brown-Forsythe
	$\bar{X}_i$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ i
	$\bar{X}_j$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ j
	N_i	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i
	N_j	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ j

3.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 311-312) เพื่อใช้หาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระกัน ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 - 5 มีสูตรดังนี้

$$r = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนน X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนชุด X และชุด Y
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$ ความหมายของค่า r
(กัลยา วาณิชยปัญญา. 2544 : 437) คือ

- 1) ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
- 2) ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะเพิ่มด้วย แต่ถ้า X ลด Y จะลดลงด้วย
- 3) ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
- 4) ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์กันมาก
- 5) ถ้า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน
- 6) r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย และมีค่าระดับความสัมพันธ์ของค่าสหสัมพันธ์

ตาราง 2 ตารางแสดงความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ค่าระดับความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
0.81-1.00	สูงมาก (Very strong)
0.61-0.80	ค่อนข้างสูง (Strong)
0.41-0.60	ปานกลาง (Moderate)
0.21-0.40	ค่อนข้างต่ำ (Weak)
0.01-0.20	ต่ำมาก (Very weak)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของ นักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการ วิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนผู้ให้บริการกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
$S.D.$	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอ ออกเป็น 5 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในเขต กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของ นักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักและการบอกต่อใน อนาคตของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

1. นักลงทุนที่มีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและระดับรายได้แตกต่างกันมีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	232	58.00
หญิง	168	42.00
รวม	400	100.00

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เป็นเพศชายจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 และเพศหญิงจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00

ตาราง 4 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20 – 29 ปี	197	49.25
30 – 39 ปี	107	26.75
40 – 49 ปี	66	16.50
50 ปีขึ้นไป	30	7.5
รวม	400	100.00

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400

คน ส่วนใหญ่มีอายุ 20 – 29 ปี จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 รองลงมาได้แก่อายุ 30 – 39 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 อายุ 40 - 49 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 และอายุ 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

ตาราง 5 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	229	57.25
สมรส/อยู่ด้วยกัน	145	36.25
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	26	6.50
รวม	400	100.00

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.25 รองลงมาได้แก่สถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.25 และหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	51	12.75
ปริญญาตรี	230	57.50
สูงกว่าปริญญาตรี	119	29.75
รวม	400	100.00

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่จบการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 230 คิดเป็นร้อยละ 57.50 รองลงมาได้แก่ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.75 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	27	6.75
พนักงานบริษัทเอกชน	178	44.50
ธุรกิจส่วนตัว	102	25.50
เกษียณ / ไม่ได้ทำงาน	29	7.25
นิสิต / นักศึกษา	33	8.25
อื่นๆ เช่น ฟรีแลนซ์ / พ่อบ้าน / แม่บ้าน	31	7.75
รวม	400	100.00

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมาได้แก่ ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 นิสิต/นักศึกษา จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 อื่นๆ เช่น ฟรีแลนซ์ / พ่อบ้าน / แม่บ้านจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 เกษียณ / ไม่ได้ทำงาน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 และข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 15,000 บาท	50	12.50
15,001-25,000 บาท	88	22.00
25,001-35,000 บาท	100	25.00
35,001-45,000 บาท	84	21.00
มากกว่า 45,000 บาท	78	19.50
รวม	400	100.00

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 รายได้เฉลี่ย

มากกว่า 45,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์และความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์

พฤติกรรมการลงทุน	Min	Max	$\bar{x}$	S.D.
มูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ (บาท/เดือน)	5,000	6,000,000	572,150	1,162,996.897
ความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ (ครั้ง/เดือน)	1	60	15.83	17.305

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พบว่า

ค่าใช้จ่ายในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่ำสุด 5,000 บาทต่อเดือน สูงสุด 6,000,000 บาทต่อเดือน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 572,150 บาทต่อเดือน

ความถี่เฉลี่ยในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่ำสุด 1 ครั้งต่อเดือน สูงสุด 60 ครั้งต่อเดือน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.83 ครั้งต่อเดือน

ตาราง 10 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดมุ่งหมายหลักในการลงทุน

จุดมุ่งหมายหลักในการลงทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผลตอบแทนระยะสั้นในรูปส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์	223	55.75
ผลตอบแทนระยะยาวในรูปส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์	72	18.00
เงินปันผล	82	20.50
สิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้จากการลงทุนในหลักทรัพย์	23	5.75
รวม	400	100.00

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายหลักในการลงทุน คือ ผลตอบแทนระยะสั้นในรูปส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์ จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.75 รองลงมาได้แก่เงินปันผล จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ผลตอบแทนระยะยาวในรูปส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 และสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้จากการลงทุนในหลักทรัพย์ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการส่งคำสั่งซื้อขาย

การส่งคำสั่งซื้อขาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ส่งโดยตรงที่บริษัท	96	24.00
โทรศัพท์	172	43.00
Internet	132	33.00
รวม	400	100.00

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีการส่งคำสั่งซื้อขายโดยทางโทรศัพท์ จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาได้แก่ internet จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และ ส่งโดยตรงที่บริษัท จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00

ตาราง 12 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน

ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม	164	41.00
การเมือง	106	26.50
ภาวะหลักทรัพย์	54	13.50
แหล่งข้อมูลข่าวสาร	76	19.00
รวม	400	100.00

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400

คน ปัจจัยส่วนใหญ่ที่มีผลต่อการลงทุน คือ สภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมาได้แก่การเมือง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 แหล่งข้อมูลข่าวสาร จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และแหล่งข้อมูลข่าวสาร จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจลงทุน

บุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจลงทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตัวท่านเอง	255	63.75
เพื่อน คนรู้จัก	78	19.50
คู่สมรส ญาติพี่น้อง	23	5.75
เจ้าหน้าที่การตลาด	44	11.00
รวม	400	100.00

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน บุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจลงทุน คือ ตัวเอง จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 63.75 รองลงมาได้แก่เพื่อน คนรู้จัก จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 เจ้าหน้าที่ทางการตลาด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และคู่สมรส ญาติพี่น้อง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลความพึงพอใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ความพึงพอใจในการลงทุน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์			
ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนจากซื้อขายหลักทรัพย์	3.72	1.025	ค่อนข้างพึงพอใจ
เสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน	3.54	0.917	ค่อนข้างพึงพอใจ
ความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน	3.68	0.706	ค่อนข้างพึงพอใจ
ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์	3.86	0.903	ค่อนข้างพึงพอใจ

ตาราง 14(ต่อ)

ความพึงพอใจในการลงทุน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที	3.46	0.922	ค่อนข้างพึงพอใจ
สิทธิประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุน เช่น การยกเว้นภาษี	3.77	0.826	ค่อนข้างพึงพอใจ
ภาพรวม	3.73	0.603	ค่อนข้างพึงพอใจ
ความพึงพอใจด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์			
ความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์	3.78	0.908	ค่อนข้างพึงพอใจ
ความรวดเร็วระบบการซื้อขายหลักทรัพย์	3.89	0.6932	ค่อนข้างพึงพอใจ
ความถูกต้องระบบการซื้อขายหลักทรัพย์	3.78	0.797	ค่อนข้างพึงพอใจ
บุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์	3.64	0.736	ค่อนข้างพึงพอใจ
ภาพรวม	3.78	0.619	ค่อนข้างพึงพอใจ
ความพึงพอใจด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์			
สิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย	3.99	0.711	ค่อนข้างพึงพอใจ
ทำเลที่ตั้ง	3.84	0.596	ค่อนข้างพึงพอใจ
ชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง	3.81	0.620	ค่อนข้างพึงพอใจ
ระบบเอกสารและบริการหลังการขาย	3.88	0.779	ค่อนข้างพึงพอใจ
ภาพรวม	3.88	0.514	ค่อนข้างพึงพอใจ
ความพึงพอใจด้านกิจกรรมส่งเสริม			
มาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน	3.85	0.639	ค่อนข้างพึงพอใจ
สื่อต่างๆที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์	3.75	0.756	ค่อนข้างพึงพอใจ
ภาพรวม	3.80	0.633	ค่อนข้างพึงพอใจ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ในแต่ละด้านพบว่า

ด้านผลิตภัณฑ์ นักลงทุนมีความคิดเห็นด้านผลิตภัณฑ์ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ในข้อผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนจากซื้อขายหลักทรัพย์ ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์ สิทธิประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุน ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน ความปลอดภัยของเงินที่ลงทุน เสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน และความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที นักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.86 3.77 3.72 3.68 3.54 3.46 และ 3.77 ตามลำดับ

ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ นักลงทุนมีความคิดเห็นด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ในข้อความรวดเร็วระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ ความถูกต้องระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ ความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์และบุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ นักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.89 3.78 3.78 และ 3.64 ตามลำดับ

ด้านสถานที่ตั้งของบริษัทโบรกเกอร์ นักลงทุนมีความคิดเห็นด้านสถานที่ตั้งของบริษัทโบรกเกอร์ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ในข้อสิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย ระบบเอกสารและบริการหลังการขาย ท่าเลที่ตั้ง และชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง นักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.99 3.88 3.84 และ 3.81 ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมส่งเสริม นักลงทุนมีความคิดเห็นด้านกิจกรรมส่งเสริม โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ในข้อมาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุนและสื่อต่างๆที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์ นักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.85 และ 3.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวโน้มการลงทุน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแนวโน้ม
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	3.57	0.645	ค่อนข้างเพิ่มขึ้น
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	3.53	0.878	ค่อนข้างบอกต่อ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักลงทุนรายย่อยที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน พบว่า

ในข้อลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น นักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.57

ในข้อบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ นักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.53

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักลงทุนที่มีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและระดับรายได้แตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.1 นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

H_0 : นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's test โดยมีสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ตาราง 16 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศมีผลต่อแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

แนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	Levene test for Equality of Variances	
	F	Sig.
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	11.921**	.001
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุน	2.159	.143

ตาราง 16 ต่อ

ตัวแปรที่ศึกษา	เพศ	t-test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	Prop.
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	ชาย	3.50	0.664	-3.180**	389.527	.002
	หญิง	3.70	0.575			
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน	ชาย	3.65	0.770	-.112	381	.911
	หญิง	3.65	0.683			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 พบว่า ผลการทดสอบ Levene's test พบว่าแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Sig. น้อยกว่า .01 นั่นคือ ค่าความแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน จึงทดสอบความแตกต่างด้วย Equal variances not assumed ส่วนแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Sig. มากกว่า .05 นั่นคือ ค่าความแปรปรวนของข้อมูลเท่ากัน จึงทดสอบความแตกต่างด้วย Equal variances assumed

ผลการเปรียบเทียบแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบ Independent t-test สามารถอธิบายได้ดังนี้

ในเรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) หมายความว่า นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากกว่าเพศชาย

ในเรื่องการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .911 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานข้อที่ 1.2 นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

H_0 : นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-test หรือ Brown-Forsythe test การทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย F-test และถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อ ค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง 17

ตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับแนวโน้มการลงทุนซื้อขาย

หลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์		Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น		14.034**	3	396	.000
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุน		13.821**	3	396	.000
ตัวแปรที่ศึกษา		Statistic	df1	df2	Prop
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	Brown-Forsythe	14.278**	3	256.189	.000
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุน	Brown-Forsythe	7.329**	3	266.00	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 ผลการทดสอบความแปรปรวนแต่ละกลุ่มพบว่าแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนแตกต่างกันและด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มอายุไม่เท่ากัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe Test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบความความพึงพอใจโดยรวมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบแบบ Brown-Forsythe สามารถอธิบายได้ดังนี้

ในเรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีระดับอายุแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

ในเรื่องการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีระดับอายุแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.01

เพื่อให้ทราบว่า นักลงทุนแยกตามอายุแตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Dunnett's T3 ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 18 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3

อายุ	$\bar{x}$	20 – 29 ปี	30 – 39 ปี	40 - 49 ปี	50 ปีขึ้นไป
20 – 29 ปี	3.39	-	-.353** (.000)	-.372** (.000)	-.414** (.000)
30 – 39 ปี	3.74			-.019 (.843)	-.062 (.630)
40 - 49 ปี	3.76				-.042 (.756)
50 ปีขึ้นไป	3.80				-

* * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1. นักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี กับนักลงทุนที่อายุระหว่าง 30 - 39 ปี มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่อายุระหว่าง 30 - 39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น น้อยกว่านักลงทุนที่อายุระหว่าง 30 - 39 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .353

2. นักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี กับนักลงทุนที่อายุระหว่าง 40 - 49 ปี มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่อายุระหว่าง 40 - 49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น น้อยกว่านักลงทุนที่อายุระหว่าง 40 - 49 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .372

3. นักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี กับนักลงทุนที่อายุ 50 ปีขึ้นไป มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่อายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น น้อยกว่านักลงทุนที่อายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .414

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3

อายุ	$\bar{X}$	20 - 29 ปี	30 - 39 ปี	40 - 49 ปี	50 ปีขึ้นไป
20 - 29 ปี	3.35	-	-.360** (.007)	-.271 (.187)	-.550** (.000)
30 - 39 ปี	3.71			-.089 (.990)	-.190 (.657)

ตาราง 19(ต่อ)

อายุ	$\bar{x}$	20 - 29 ปี	30 - 39 ปี	40 - 49 ปี	50 ปีขึ้นไป
40 - 49 ปี	3.62				-.279 (.333)
50 ปีขึ้นไป	3.90				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1. นักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี กับนักลงทุนที่อายุระหว่าง 30 - 39 ปี มีค่า Probability (p) เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่อายุระหว่าง 30 - 39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนน้อยกว่านักลงทุนที่อายุระหว่าง 30 - 39 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .360

2. นักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี กับนักลงทุนที่อายุ 50 ปีขึ้นไป มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่อายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่อายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน น้อยกว่านักลงทุนที่อายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .550

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 1.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

H_0 : นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-test หรือ Brown-Forsythe test การทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย F-test และถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย Brown-Forsythe test ซึ่งจะ

ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อ ค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์		Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น		16.722**	2	397	.000
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุน		5.046**	2	397	.007

ตัวแปรที่ศึกษา		Statistic	df1	df2	Prop
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	Brown-Forsythe	17.213**	2	156.65	.000
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุน	Brown-Forsythe	.669	2	192.78	.514

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 ผลการทดสอบความแปรปรวนแต่ละกลุ่มพบว่าแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนแตกต่างกันและด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 และ .007 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1)

หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มสถานภาพสมรสไม่เท่ากัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe Test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบความความพึงพอใจโดยรวมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้การทดสอบแบบ Brown-Forsythe สามารถอธิบายได้ดังนี้

ในเรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

ในเรื่องการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนมีค่า Probability (p) เท่ากับ .514 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) หมายความว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพื่อให้ทราบว่า นักลงทุนแยกตามสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Dunnett's T3 ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น จำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3

สถานภาพ สมรส	$\bar{X}$	โสด	สมรส /อยู่ด้วยกัน	หม้าย /หย่าร้าง/แยกกัน อยู่
โสด	3.43	-	-.319** (.000)	-.375** (.003)
สมรส/อยู่ด้วยกัน	3.75			-.056 (.935)
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	3.81			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1. นักลงทุนที่มีสถานภาพโสด กับนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพโสด มีแนวโน้มในการลงทุน

ซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น น้อยกว่านักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .319

2. นักลงทุนที่มีสถานภาพโสด กับนักลงทุนที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพโสด มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น น้อยกว่านักลงทุนที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .375

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 1.4 นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

H_0 : นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-test หรือ Brown-Forsythe test การทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย F-test และถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อ ค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง 22

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	32.362**	2	397	.000
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุน	5.193**	2	397	.006

ตัวแปรที่ศึกษา		Statistic	df1	df2	Prop
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	Brown-Forsythe	7.851**	2	258.69	.000
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุน	Brown-Forsythe	16.472**	2	216.01	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 ผลการทดสอบความแปรปรวนแต่ละกลุ่มพบว่าแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนแตกต่างกันและด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 และ .006 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มระดับการศึกษาไม่เท่ากัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe Test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบความความพึงพอใจโดยรวมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบแบบ Brown-Forsythe สามารถอธิบายได้ดังนี้

ในเรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

ในเรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

เพื่อให้ทราบว่า นักลงทุนแยกตามระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Dunnett's T3 ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ปริญญาดรี	ปริญญาดรี	สูงกว่า ปริญญาดรี
ต่ำกว่าปริญญาดรี	3.86	-	-.363** (.000)	-.275** (.008)
ปริญญาดรี	3.50			-.088 (.617)
สูงกว่าปริญญาดรี	3.59			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1. นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาดรี กับนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาดรี มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาดรี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาดรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาดรี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น น้อยกว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาดรี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .363

2. นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาดรี กับนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาดรี มีค่า Probability (p) เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาดรี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาดรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาดรี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น น้อยกว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .275

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.18	-	-.737** (.000)	-.739** (.000)
ปริญญาตรี	3.44			-.002 (1.000)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.44			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1. นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน น้อยกว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .737

2. นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน น้อยกว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -.739

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

H_0 : นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-test หรือ Brown-Forsythe test การทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย F-test และถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อ ค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง 25

ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	2.468*	5	394	.032
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุน	8.586**	5	394	.000

ตาราง 25 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา		Statistic	df1	df2	Prop
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	Brown-Forsythe	1.048	5	205.56	.390
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุน	Brown-Forsythe	16.472	2	216.01	.172

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 25 ผลการทดสอบความแปรปรวนแต่ละกลุ่มพบว่าแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนแตกต่างกันและด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนมีค่า Probability (p) เท่ากับ .032 และ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มอาชีพไม่เท่ากัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบความความพึงพอใจโดยรวมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จำแนกตามอาชีพ โดยใช้การทดสอบแบบ Brown-Forsythe สามารถอธิบายได้ดังนี้

ในเรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นมีค่า Probability (p) เท่ากับ .390 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) หมายความว่า นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ในเรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นมีค่า Probability (p) เท่ากับ .172 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) หมายความว่า นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานข้อที่ 1.6 นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

H_0 : นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-test หรือ Brown-Forsythe test การทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย F-test และถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานด้วย Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อ ค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง 26

ตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	2.845*	4	395	.024
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุน	3.011*	4	395	.018

ตัวแปรที่ศึกษา		Statistic	df1	df2	Prop
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	Brown-Forsythe	14.682**	4	371.60	.000
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุน	Brown-Forsythe	5.594**	4	356.26	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 26 ผลการทดสอบความแปรปรวนแต่ละกลุ่มพบว่าแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนแตกต่างกันและด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนมีค่า Probability (p) เท่ากับ .024 และ .018 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เท่ากัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe test ในการทดสอบสมมติฐาน ผลการเปรียบเทียบความความพึงพอใจโดยรวมในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้การทดสอบแบบ Brown-Forsythe สามารถอธิบายได้ดังนี้

ในเรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

ในเรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

เพื่อให้ทราบว่า นักลงทุนแยกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Dunnett's T3 ปรากฏผลดังตาราง 27

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 15,000	15,001	25,001	35,001	มากกว่า 45,000
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท

ไม่เกิน 15,000 บาท	4.08	-	.490** (.000)	0.080 (.992)	-.138 (.870)	-.058 (.999)
--------------------	------	---	------------------	-----------------	-----------------	-----------------

ตาราง 27(ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท	35,001 - 45,000 บาท	มากกว่า 45,000 บาท
15,001-25,000 บาท	4.35		-	-.410** (.000)	-.627** (.000)	-.547** (.000)
25,001-35,000 บาท	4.57			-	-.218 (.287)	-.138 (.652)
35,001-45,000 บาท	3.97				-	.080 (.994)
มากกว่า 45,000 บาท	4.37					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1. นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มากกว่านักลงทุนรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .490

2. นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น น้อยกว่านักลงทุนรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .410

3. นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นัก

ลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001–25,000 บาท มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001–45,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001–25,000 บาท มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น น้อยกว่านักลงทุนรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001–45,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .627

4. นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001–25,000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 45,000 บาท มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001–25,000 บาท มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 45,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001–25,000 บาท มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น น้อยกว่านักลงทุนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 45,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .547

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้วิธีแบบ Dunnett's T3

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 15,000 บาท	15,001 – 25,000 บาท	25,001 – 35,000 บาท	35,001 – 45,000 บาท	มากกว่า 45,000 บาท
ไม่เกิน 15,000 บาท	3.50	-	.284 (.454)	-.300 (.461)	-.024 (1.000)	-.077 (1.000)
15,001–25,000 บาท	3.22		-	-.584** (.000)	-.308 (.100)	-.361* (.043)
25,001–35,000 บาท	3.80			-	.276 (.302)	.223 (.6525)
35,001–45,000 บาท	3.52				-	-.053 (1.000)
มากกว่า 45,000 บาท	3.58					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1. นักลงทุนที่มีรายได้น้อยต่อเดือน 15,001–25,000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้น้อยต่อเดือน 25,001–35,000 บาท มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้น้อยต่อเดือน 15,001–25,000 บาท มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนรายได้น้อยต่อเดือน 25,001–35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักลงทุนที่มีรายได้น้อยต่อเดือน 15,001–25,000 บาท มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น น้อยกว่านักลงทุนรายได้น้อยต่อเดือน 25,001–35,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .584

2. นักลงทุนที่มีรายได้น้อยต่อเดือน 15,001–25,000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้น้อยต่อเดือนมากกว่า 45,000 บาท มีค่า Probability (p) เท่ากับ .043 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้น้อยต่อเดือน 15,001–25,000 บาท มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนรายได้น้อยต่อเดือนมากกว่า 45,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักลงทุนที่มีรายได้น้อยต่อเดือน 15,001–25,000 บาท มีแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น น้อยกว่านักลงทุนรายได้น้อยต่อเดือนมากกว่า 45,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .361

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2.1 พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_0 : พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_1 : พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แนวโน้มการลงทุนในตลาด หลักทรัพย์	n	Pearson Correlation	p	ระดับความสัมพันธ์
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	400	.006	.905	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มา ลงทุน	400	.211**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้าง ต่ำไปในทิศทางเดียวกัน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือนกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .905 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) หมายความว่า พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือนกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson correlation) เท่ากับ .211 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือนมาก จะมีแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 2.2 พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_0 : พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_1 : พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	n	Pearson Correlation	p	ระดับความสัมพันธ์
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น	400	.066	.189	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
บอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุน	400	.154**	.002	มีความสัมพันธ์อย่างมากไปในทิศทางเดียวกัน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือนกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .189 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือนกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง

(H1) หมายความว่า พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จัก ให้มาลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson correlation) เท่ากับ .154 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมาก กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือนมาก จะมีแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน ในระดับต่ำมาก

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้าน ผลិតภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.1 ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้าน ผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น

H_0 : ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ด้านต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น

H_1 : ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ด้านต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบ สมมติฐานปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น

ความพึงพอใจของนักลงทุน	แนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น			
	n	Pearson Correlation	p	ระดับความสัมพันธ์
ด้านผลิตภัณฑ์				
ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์	400	.097	.054	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
เสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน	400	.083	.099	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน	400	.420**	.000	มีความสัมพันธ์ปานกลางไปในทิศทางเดียวกัน
ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์	400	.126*	.012	มีความสัมพันธ์ต่ำมากไปในทิศทางเดียวกัน
ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที	400	.239**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไปในทิศทางเดียวกัน
สิทธิประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุน เช่น การยกเว้นภาษี	400	.112*	.025	มีความสัมพันธ์ต่ำมากไปในทิศทางเดียวกัน
ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม	400	.265**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไปในทิศทางเดียวกัน
ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ				
ความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์	400	.473**	.000	มีความสัมพันธ์ปานกลางไปในทิศทางเดียวกัน
ความรวดเร็วระบบการซื้อขายหลักทรัพย์	400	.299**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไปในทิศทางเดียวกัน
ความถูกต้องระบบการซื้อขายหลักทรัพย์	400	.353**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไปในทิศทางเดียวกัน
บุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์	400	.224**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไปในทิศทางเดียวกัน
ด้านบริการโดยรวม	400	.449**	.000	มีความสัมพันธ์ปานกลางไปในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 31(ต่อ)

ความพึงพอใจของนักลงทุน	แนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น			
	n	Pearson Correlation	p	ระดับความสัมพันธ์
ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ				
สิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย	400	.368**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไป ในทิศทางเดียวกัน
ทำเลที่ตั้ง	400	.213**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไป ในทิศทางเดียวกัน
ชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง	400	-.059	.235	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ระบบเอกสารและบริการหลังการขาย	400	.302**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไป ในทิศทางเดียวกัน
ด้านสถานที่โดยรวม	400	.289**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไป ในทิศทางเดียวกัน
ด้านกิจกรรมส่งเสริม				
มาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน	400	.361**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไป ในทิศทางเดียวกัน
สื่อต่างๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์	400	.311**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไป ในทิศทางเดียวกัน
ด้านกิจกรรมส่งเสริมโดยรวม	400	.367**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไป ในทิศทางเดียวกัน
ด้านความพึงพอใจโดยรวม	400	.420**	.000	มีความสัมพันธ์ปานกลางไป ในทิศทางเดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ด้านผลิตภัณฑ์ กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่ม โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์โดยรวมกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึง

พอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์โดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson correlation) เท่ากับ .420 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์โดยรวมมาก จะมีแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านผลิตภัณฑ์ ความพึงพอใจต่อด้านผลิตภัณฑ์โดยรวมกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อด้านผลิตภัณฑ์โดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .265 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อด้านผลิตภัณฑ์โดยรวมมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1. ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .054 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .099 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อเสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .420 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยของเงินที่ลงทุนมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

4. ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .012 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .126 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมาก กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์มาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับต่ำมาก

5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .239 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันทีมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

6. สิทธิประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .025 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อสิทธิประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .112 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมาก กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจสิทธิประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุนมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุน

ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับต่ำมาก

ด้านบริการของบริษัทโบรคเกอร์ที่ใช้บริการ ความพึงพอใจต่อบริการของบริษัทโบรคเกอร์ที่ใช้บริการโดยรวมกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อบริการของบริษัทโบรคเกอร์ที่ใช้บริการโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .449 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อบริการของบริษัทโบรคเกอร์ที่ใช้บริการโดยรวมมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

7. ความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .473 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์มาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

8. ความรวดเร็วระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อความรวดเร็วระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .299 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อความรวดเร็วระบบการซื้อขายหลักทรัพย์มาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

9. ความถูกต้องระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อความถูกต้องระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .353 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อความถูกต้องระบบการซื้อขายหลักทรัพย์มาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

10. บุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อบุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .224 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อบุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์มาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ ความพึงพอใจต่อด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการโดยรวมกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .289 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการโดยรวมมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

11. สิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .368 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัยมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

12. ทำเลที่ตั้ง กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อทำเลที่ตั้ง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .213 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อทำเลที่ตั้งมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

13. ชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .235 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

14. ระบบเอกสารและบริการหลังการขาย กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อระบบเอกสารและบริการหลังการขาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .289 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อระบบเอกสารและบริการหลังการขายมาก จะมีแนวโน้ม

ในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านกิจกรรมส่งเสริม ความพึงพอใจต่อด้านกิจกรรมส่งเสริมโดยรวมกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อด้านกิจกรรมส่งเสริมโดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .367 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อด้านกิจกรรมส่งเสริมมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

15. มาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อมาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .361 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อมาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุนมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

16. สื่อต่างๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์ กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อสื่อต่างๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .311 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อสื่อต่างๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์มาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน

H_0 : ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ด้านต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน

H_1 : ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ด้านต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบ ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน

ความพึงพอใจของนักลงทุน	แนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน			
	n	Pearson Correlation	p	ระดับความสัมพันธ์
ด้านผลิตภัณฑ์				
ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์	400	.060	.230	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
เสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน	400	.078	.120	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน	400	.308**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไป ในทิศทางเดียวกัน
ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์	400	.117*	.020	มีความสัมพันธ์ต่ำมากไปใน ทิศทางเดียวกัน

ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที	400	.124*	.013	มีความสัมพันธ์ต่ำมากไปในทิศทางเดียวกัน
สิทธิ์ประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุน เช่น การยกเว้นภาษี	400	.111*	.027	มีความสัมพันธ์ต่ำมากไปในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 32(ต่อ)

ความพึงพอใจของนักลงทุน	แนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน			
	n	Pearson Correlation	p	ระดับความสัมพันธ์
ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม	400	.178**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไปในทิศทางเดียวกัน
ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ				
ความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์	400	.292**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไปในทิศทางเดียวกัน
ความรวดเร็วระบบการซื้อขายหลักทรัพย์	400	.179**	.000	มีความสัมพันธ์ต่ำมากไปในทิศทางเดียวกัน
ความถูกต้องระบบการซื้อขายหลักทรัพย์	400	.215**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไปในทิศทางเดียวกัน
บุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์	400	.212**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไปในทิศทางเดียวกัน
ด้านบริการโดยรวม	400	.296**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไปในทิศทางเดียวกัน
ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ				
สิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย	400	.246**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไปในทิศทางเดียวกัน
ทำเลที่ตั้ง	400	.173**	.001	มีความสัมพันธ์ต่ำมากไปในทิศทางเดียวกัน
ชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง	400	.011	.821	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ระบบเอกสารและบริการหลังการขาย	400	.313**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไปในทิศทางเดียวกัน

ด้านสถานที่โดยรวม	400	.260**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไป ในทิศทางเดียวกัน
ด้านกิจกรรมส่งเสริม				
มาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน	400	.263**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไป ในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 32(ต่อ)

ความพึงพอใจของนักลงทุน	แนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อน ฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน			
	n	Pearson Correlation	p	ระดับความสัมพันธ์
สื่อต่างๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของ ตลาดหลักทรัพย์	400	.148**	.003	มีความสัมพันธ์ต่ำมากไปใน ทิศทางเดียวกัน
ด้านกิจกรรมส่งเสริมโดยรวม	400	.221 **	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไป ในทิศทางเดียวกัน
ด้านความพึงพอใจโดยรวม	400	.290**	.000	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำไป ในทิศทางเดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขาย
หลักทรัพย์ด้านต่างๆ กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์
สัน (Pearson product moment correlation coefficient) สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์โดยรวมกับแนวโน้มการลงทุนในตลาด
หลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อย
กว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความ
พึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์โดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาด
หลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson correlation) เท่ากับ .420 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์
เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจในการลงทุนซื้อ
ขายหลักทรัพย์โดยรวมมาก จะมีแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาด
หลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มในการลงทุนของนัก
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า

Probability (p) เท่ากับ .230 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .120 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อเสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .308 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้า นักลงทุนมีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุนมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

4. ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .117 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมาก กล่าวคือ ถ้า นักลงทุนมีความพึงพอใจต่อความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์มาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำมาก

5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที มี

ความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .124 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมาก กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันทีมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำมาก

6. สิทธิประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อสิทธิประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .111 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมาก กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจสิทธิประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุนมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำมาก

ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ ความพึงพอใจต่อด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการโดยรวมกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .296 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการโดยรวมมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

7. ความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการ

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ ความพึงพอใจต่อด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการโดยรวมกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .260 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้า นักลงทุนมีความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการโดยรวมมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

11. สิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย กับแนวโน้มการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .246 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้า นักลงทุนมีความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัยมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

12. ทำเลที่ตั้ง กับแนวโน้มการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อทำเลที่ตั้ง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .173 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อทำเลที่ตั้งมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

13. ชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .821 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

14. ระบบเอกสารและบริการหลังการขาย กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อระบบเอกสารและบริการหลังการขาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .313 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อระบบเอกสารและบริการหลังการขายมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านกิจกรรมส่งเสริม ความพึงพอใจต่อด้านกิจกรรมส่งเสริมโดยรวมกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อด้านกิจกรรมส่งเสริมโดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .221 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ต่อด้านกิจกรรมส่งเสริมมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

15. มาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อมาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

เท่ากับ .263 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อมาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุนมาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

16. สื่อต่างๆที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์ กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อสื่อต่างๆที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .148 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำมาก กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความพึงพอใจต่อสื่อต่างๆที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์มาก จะมีแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำมาก

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 33 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	สถิติที่ใช้
1. นักลงทุนที่มีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้แตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน		
1.1 นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน - ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น - ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน	เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	t-test t-test
1.2 นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน - ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น - ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน	เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน	Brown-Forsythe Brown-Forsythe
1.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน - ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น - ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน	เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	Brown-Forsythe F-test
1.4 นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน - ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น - ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน	เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน	Brown-Forsythe Brown-Forsythe

ตาราง 33 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	สถิติที่ใช้
1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน - ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น - ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	F-test F-test
1.6 นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน - ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น - ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน	เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน	Brown-Forsythe Brown-Forsythe
2. พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย		
2.1 พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย - ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น - ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน	Pearson Correlation Pearson Correlation
2.2 พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย - ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น - ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	Pearson Correlation Pearson Correlation

ตาราง 33 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	สถิติที่ใช้
3.ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และ ด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย		
3.1 ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ด้านต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น - ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม - ด้านบริการโดยรวม - ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้งโดยรวม - ด้านกิจกรรมส่งเสริมโดยรวม	เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน	Pearson Correlation Pearson Correlation Pearson Correlation Pearson Correlation
3.2 ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ด้านต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน - ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม - ด้านบริการโดยรวม - ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้งโดยรวม - ด้านกิจกรรมส่งเสริมโดยรวม	เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน	Pearson Correlation Pearson Correlation Pearson Correlation Pearson Correlation

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ แนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเปรียบเทียบปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปเป็นประโยชน์แก่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำไปเป็นแนวทางพัฒนาและดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองและให้นักลงทุนเกิดความรู้ความเข้าใจในการลงทุนที่ถูกต้องและเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้บริษัทหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้องในการดูแลนักลงทุนรายย่อยที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในด้านต่างๆ จำแนกตามลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของนักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนจำแนกตามลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของนักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการลงทุนกับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของนักลงทุนรายย่อยกับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ความสำคัญของการวิจัย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำไปเป็นแนวทางพัฒนาและดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองและให้นักลงทุนเกิดความรู้ความเข้าใจในการลงทุนที่ถูกต้องและเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้บริษัทหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้องในการดูแลนักลงทุนรายย่อยที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักลงทุนที่มีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและระดับรายได้แตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัย

ประชากรสำหรับการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เนื่องจากไม่ทราบจำนวนนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นจำนวนที่แน่นอน ดังนั้นจึงได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง กรณีไม่ทราบจำนวนประชากร ที่มีระดับความเชื่อมั่น 95% (นราศรี ไววนิชกุล และชูศักดิ์ อรุณศรี. 2538:104) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คนและสำรองไว้จำนวน 15 คน รวมเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คือ 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 ใช้แบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยการเจาะจงแจกแบบสอบถามให้กับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปและเป็นผู้ที่ลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ที่บริเวณตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ห้องสมุดมารวย และร้านกาแฟ Settrade ซึ่งเป็นแหล่งให้ความรู้หาข้อมูล และเป็นสถานที่จัดสัมมนาให้ความรู้แก่นักลงทุนรายย่อย

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) การสุ่มตัวอย่างโดยสะดวกให้ครบตามจำนวนแบบสอบถาม 400 ชุด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์

1.1 เพศ ได้แก่

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 อายุ ได้แก่

1.2.1 20 – 29 ปี

1.2.2 30 – 39 ปี

1.2.3 40 – 49 ปี

1.2.4 50 ปีขึ้นไป

1.3 สถานภาพ ได้แก่

1.3.1 โสด

1.3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

1.3.3 หย่า / ฆ่า / แยกกันอยู่

1.4 ระดับการศึกษา ได้แก่

1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.4.2 ปริญญาตรี

1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.5 อาชีพ ได้แก่

1.5.1 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

1.5.2 พนักงานบริษัทเอกชน

1.5.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว

1.5.4 เกษียณ / ไม่ได้ทำงาน

1.5.5 นักเรียน / นักศึกษา

1.5.6 อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ได้แก่

1.6.1 ไม่เกิน 15,000 บาท

1.6.2 15,001 – 25,000 บาท

1.6.3 25,001 – 35,000 บาท

1.6.4 35,001 – 45,000 บาท

1.6.5 มากกว่า 45,000 บาท

2. พฤติกรรมการลงทุน

- 2.1 มูลค่าการซื้อขาย
- 2.2 ความถี่ในการซื้อขาย
- 2.3 จุดมุ่งหมายในการลงทุน
- 2.4 วิธีการส่งคำสั่งซื้อขาย
- 2.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน
- 2.6 บุคคลที่มีส่วนสำคัญต่อการลงทุน

3. ความพึงพอใจของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรตาม

1. แนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งลักษณะของคำถามจะเป็นแบบคำถามปลายปิดที่มีคำตอบให้เลือกหลายตัวเลือก (Multiple choices) และให้เลือกตอบข้อที่เหมาะสมที่สุดจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อย จำนวน 6 ข้อ เป็นคำถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ ได้แก่ มูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือนและความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน และเป็นคำถามปลายปิดที่มีคำตอบให้เลือกหลายตัวเลือก (Multiple choices) และให้เลือกข้อที่ถูกต้องมากที่สุดจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ จุดมุ่งหมายหลักในการซื้อขายหลักทรัพย์ วิธีส่งคำสั่งซื้อขาย ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน บุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อย เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

พึงพอใจ	5	คะแนน
ค่อนข้างพึงพอใจ	4	คะแนน
เฉยๆ	3	คะแนน
ค่อนข้างไม่พึงพอใจ	2	คะแนน
ไม่พึงพอใจ	1	คะแนน

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และการบอก
ต่อการลงทุน เป็นคำถามแบบ Semantic Differential Scale จำนวน 2 ข้อ โดยใช้ระบบการวัด
ข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) มี 5 ระดับ

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ จำนวน 2 ข้อ เป็นคำถาม
ปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน
ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้
รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ดังนี้

- 1.1 หนังสือพิมพ์ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ
- 1.2 ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
- 1.3 หนังสือทางวิชาการ บทความ สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่ม
ตัวอย่างจำนวน 400 ชุด ซึ่งจะเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไว้จน
ครบตามจำนวน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด
- 2.2 ผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อขอความร่วมมือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยนักลงทุนรายย่อยที่
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความสะดวกและเต็มใจที่จะตอบ
แบบสอบถาม
- 2.3 นำข้อมูลฉบับที่มีคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์มาทำการลงรหัส เพื่อนำไปวิเคราะห์
และแปรผลข้อมูลทางสถิติต่อไป
- 2.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของคำถามในแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์
แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545 :449)
ผลลัพธ์ค่าเฉลี่ยค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับ ความคงที่ของแบบสอบถาม โดย
จะมีค่า ระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่า มีความเชื่อมั่นสูง จาก
การนำแบบสอบถามไปคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) จำนวน 40 ชุดซึ่ง
ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค ด้านความพึงพอใจโดยรวมในการลงทุนใน
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร
เท่ากับ .791 และในรายด้านมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค ดังนี้

ด้านคุณลักษณะ = .782

ด้านราคา = .858

ด้านสถานที่ตั้ง = .797

ด้านกิจกรรมส่งเสริมการขาย = .726

จากผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่น ผลที่ได้มีระดับความน่าเชื่อถือที่ได้มาตรฐาน สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ทดสอบแบบสอบถามที่ได้ทำการออกแบบไว้ (Pre-test) แล้วดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถาม พร้อมตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการของ Cronbach's α
2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วออกเก็บข้อมูลจริง
3. เมื่อรวบรวมแบบสอบถามตามความต้องการแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยจะเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนรายย่อยเท่านั้น
4. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว นำมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสสำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
5. นำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows และทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา จะใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการอธิบายลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ความพึงพอใจที่มีต่อการลงทุนต่อตลาดหลักทรัพย์ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้บริการ ด้านระบบการซื้อขาย และด้านกิจกรรมส่งเสริม

การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

ในการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อโดยใช้สถิติ t-test และ One way ANOVA (F-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างในการวิเคราะห์ความแตกต่างลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ การวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการลงทุนในตลาด

หลักทรัพย์ และแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจด้านต่างๆในการลงทุน และแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

1. นักลงทุนที่มีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและระดับรายได้แตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบคือ t - test (Independent t - test) ได้แก่

1.1 นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบคือ F - test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) แยกเป็นรายข้อได้ดังนี้

1.2 นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

1.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

1.4 นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

1.6 นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

2. พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยค่าสถิติที่ใช้ทดสอบคือ การทดสอบสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

3. ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบคือ การทดสอบสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.00 มีอายุระหว่าง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.25 สถานภาพการสมรสโสด คิดเป็นร้อยละ 57.25 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 57.50 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายหลักในการลงทุนคือผลตอบแทนระยะสั้น ในรูปส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 55.75 ส่งคำสั่งซื้อทางโทรศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 43.00 ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนคือสภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 41.00 บุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจคือตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 63.75

มูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์(บาท/เดือน) นักลงทุนมีมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 572,150 บาท/เดือน

ความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์(ครั้ง/เดือน) นักลงทุนมีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.83 ครั้ง/เดือน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า

ด้านผลิตภัณฑ์

นักลงทุนมีระดับความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม อยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้ดังนี้

ระดับความพึงพอใจของนักลงทุนทุกรายด้าน ในข้อ ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์สิทธิ์ประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุน ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน ความปลอดภัยของเงินที่ลงทุน เสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน และความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสด ได้ทันที อยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.86 3.77 3.72 3.68 3.54 3.46 และ 3.77 ตามลำดับ

ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์

นักลงทุนมีระดับความพึงพอใจด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์โดยรวม อยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้ดังนี้

ระดับความพึงพอใจของนักลงทุนทุกรายด้าน ในข้อ ความรวดเร็วระบบการซื้อขาย หลักทรัพย์ ความถูกต้องระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ ความปลอดภัยของระบบการซื้อขาย หลักทรัพย์และบุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ อยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.89 3.78 3.78 และ 3.64 ตามลำดับ

ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์

นักลงทุนมีระดับความพึงพอใจด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์โดยรวม อยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้ดังนี้

ระดับความพึงพอใจของนักลงทุนทุกรายด้าน ในข้อ สิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย ระบบเอกสารและบริการหลังการขาย ทำเลที่ตั้ง และชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง อยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.99 3.88 3.84 และ 3.81 ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมส่งเสริม

นักลงทุนมีระดับความพึงพอใจด้านกิจกรรมส่งเสริมโดยรวม อยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้ดังนี้

ระดับความพึงพอใจของนักลงทุนทุกรายด้าน ในข้อ มาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุนและสื่อต่างๆที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์ อยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.85 และ 3.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น นักลงทุนให้ความคิดเห็นคาดว่าจะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57

การบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ นักลงทุนให้ความคิดเห็นบอกต่อในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักลงทุนที่มีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและระดับรายได้แตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.1 นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.1 พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 2.2 พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานย่อยข้อที่ 3.1 ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์โดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

พิจารณารายด้านพบว่า

ด้านผลิตภัณฑ์

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อเสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับจากการลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อมาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์โดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านผลิตภัณฑ์

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อเสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อสิทธิประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านบริการของบริษัทโบรคเกอร์ที่ใช้บริการ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อความรวดเร็วระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อความถูกต้องระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อบุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อทำเลที่ตั้ง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อระบบเอกสารและบริการหลังการขาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านกิจกรรมส่งเสริม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อมาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อมาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจ และแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายตามพฤติกรรมผู้บริโภค ดังนี้

1. ผลการศึกษาด้านประชากรศาสตร์ พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-29 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานเอกชน รายได้เฉลี่ย 25,001-35,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติมา เจริญจิตร (2548) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานครพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาทต่อเดือน

2. ผลการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่ำสุด 5,000 บาทต่อเดือน สูงสุด 6,000,000 บาทต่อเดือน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 572,150 บาทต่อเดือน ด้านความถี่เฉลี่ยในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่ำสุด 1 ครั้งต่อเดือน สูงสุด 60 ครั้งต่อเดือน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.83 ครั้งต่อเดือน จุดมุ่งหมายหลักในการลงทุนคือผลตอบแทนระยะสั้นในรูปส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์ การส่งคำสั่งซื้อขายนิยมส่งคำสั่งซื้อขายโดยทางโทรศัพท์ ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนมากที่สุดคือสภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม บุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจลงทุนคือตัวนักลงทุนเอง

3. ผลการศึกษาเรื่องความพึงพอใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างพึงพอใจ

ด้วยความพึงพอใจในการลงทุนประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ และด้านกิจกรรมส่งเสริม ซึ่งจะอธิบายตามรายด้านดังนี้

ด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนจากซื้อขายหลักทรัพย์ เสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน ความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์ ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที และสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับจากการลงทุน นักลงทุนมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับค่อนข้างพึงพอใจ

ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ ได้แก่ ความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ ความรวดเร็วระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ ความถูกต้องระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ และบุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ นักลงทุนมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับค่อนข้างพึงพอใจ

ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย ทำเลที่ตั้งชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง ระบบเอกสารและบริการหลังการขาย นักลงทุนมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับค่อนข้างพึงพอใจ

ด้านกิจกรรมส่งเสริม ได้แก่ มาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน สื่อต่างๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์ นักลงทุนมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับค่อนข้างพึงพอใจ

ซึ่งคอตเลอร์ (Kotler. 1997: 48 – 50) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือระดับความรู้สึกของบุคคลที่เป็นผลจากการเปรียบเทียบการทำงานของผลิตภัณฑ์ ตามที่เห็นหรือเข้าใจกับความคาดหวังของบุคคล ดังนั้น ระดับความพึงพอใจ จึงเป็นฟังก์ชันของความแตกต่างระหว่างการทำงาน (ผล) ที่มองเห็นหรือเข้าใจ (Perceived Performance) ความคาดหวัง (Expectation) ความพึงพอใจสามารถแบ่งอย่างกว้าง ๆ เป็น 3 ระดับ ด้วยกัน และลูกค้ารายหนึ่งอาจมีประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งใน 3 ระดับนี้ กล่าวคือ หากการทำงานของข้อเสนอ (หรือผลิตภัณฑ์) ไม่ตรงกับความคาดหวัง ลูกค้าย่อมเกิดความไม่พอใจ หากการทำงานของข้อเสนอ (หรือผลิตภัณฑ์) ตรงระดับความคาดหวัง ลูกค้าย่อมพอใจ แต่ถ้าเกินกว่าความคาดหวัง ลูกค้าก็ยิ่งพอใจมากขึ้นไปอีก

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักลงทุนที่มีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและระดับรายได้แตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์ของนักลงทุนรายย่อยกับแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างกัน พบว่า ยอมรับสมมติฐานสำหรับตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน สาเหตุที่ตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นแตกต่างกันเพราะ อาจเนื่องมาจากนักลงทุนที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันไป เพราะปัจจุบันพฤติกรรมการลงทุนมีความแตกต่างกันไปในแต่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลให้มีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ:อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) (2544) กล่าวว่า คนมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วก็จะเกิดความต้องการอื่นต่อไปเรื่อยๆ ไม่จบสิ้น ส่วนอาชีพที่ต่างกันมีผลต่อแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน เนื่องจากทุกอาชีพสามารถลงทุนเพิ่มในตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่แตกต่างกันในทุกอาชีพ

ผลการเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์ของนักลงทุนรายย่อยกับแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนแตกต่างกัน พบว่า ยอมรับสมมติฐานสำหรับตัวแปร อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน สาเหตุที่ตัวแปร อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนเพราะ อาจเนื่องมาจากนักลงทุนที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันไป เพราะปัจจุบันพฤติกรรมการลงทุนมีความแตกต่างกันไปในแต่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลให้มีแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ:อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) (2544) กล่าวว่า ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) มนุษย์ต้องการให้สังคมยกย่องยอมรับนับถือทั้งจากบุคคลทั่วไปและการยอมรับนับถือตนเอง รวมถึงความเชื่อมั่นในตนเองในเรื่องความรู้ ความสามารถ ความสำคัญในตัวเอง ต้องการมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และการมีตำแหน่งสูงในองค์กรทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ส่วนเพศ และอาชีพที่ต่างกันมีผลต่อแนวโน้มการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนไม่แตกต่างกัน เนื่องจากทุกเพศและอาชีพสามารถการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Pearson ระหว่างพฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นพบว่า

ยอมรับสมมติฐาน ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ส่วนด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Pearson ระหว่างพฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน พบว่ายอมรับสมมติฐาน ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน ส่วนด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Pearson ระหว่างความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น พบว่ายอมรับสมมติฐานความพึงพอใจด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริโภคมักตัดสินใจเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านผลิตภัณฑ์ เช่น ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์

เสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน ความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์ ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที สิทธิประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุน ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ เช่น ความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ ความรวดเร็วระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ ความถูกต้องระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ บุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย ทำเลที่ตั้ง ชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง ระบบเอกสารและบริการหลังการขาย ด้านกิจกรรมส่งเสริม เช่น มาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน สื่อต่างๆที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์ โดยสิ่งเหล่านี้จะกระตุ้นความสนใจและสื่อสารผลประโยชน์ของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ให้นักลงทุนได้เข้าใจและประทับใจจนนำไปสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ:อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) (2544) กล่าวว่าความต้องการขั้นพื้นฐานหรือความต้องการทางร่างกาย (Basic Needs of Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์และเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิตทำให้มนุษย์ต้องไฝหาสิ่งเหล่านี้มาตอบสนองความต้องการ ได้แก่ อาหาร น้ำ

อากาศ ปัจจัยสี่ ยารักษาโรค ตลอดจนความต้องการทางเพศ ด้วยเหตุนี้องค์การทุกแห่งจึงต้องสนองความต้องการของแต่ละคน โดยการจ่ายค่าตอบแทนเป็นค่าจ้าง เงินเดือน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนจะได้นำเงินไปใช้จ่ายเพื่อสนองตอบความจำเป็นขั้นพื้นฐานของชีวิต เพื่อการดำรงชีวิตของแต่ละคน และคนมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วก็จะเกิดความต้องการอื่นต่อไปเรื่อยๆไม่จบสิ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ: เฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg) กล่าวว่าปัจจัยค่าจ้าง (Maintenance Factor) หรืออาจเรียกว่า ปัจจัยสุขอนามัย หมายถึง ปัจจัยที่จะค่าจ้างให้แรงจูงใจมีอยู่ตลอดเวลา และปัจจัยที่มาจากภายนอกบุคคล ได้แก่ เงินเดือน โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน สถานะของอาชีพ นโยบายและการบริหารงาน สภาพการทำงาน ความเป็นอยู่ส่วนตัว ความมั่นคงในการทำงาน และวิธีการปกครองของผู้บังคับบัญชา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Pearson ระหว่างความพึงพอใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน พบว่ายอมรับสมมติฐานความพึงพอใจด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านกิจกรรมส่งเสริม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริโภคมีทัศนคติเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านผลิตภัณฑ์ เช่น ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ เสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน ความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์ ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที สิทธิประโยชน์อื่นๆที่ได้รับจากการลงทุน ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ เช่น ความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ ความรวดเร็วระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ ความถูกต้องระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ บุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ใช้บริการ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย ทำเลที่ตั้ง ชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง ระบบเอกสารและบริการหลังการขาย ด้านกิจกรรมส่งเสริม เช่น มาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน สื่อต่างๆที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์ โดยสิ่งเหล่านี้จะกระตุ้นความสนใจและสื่อสารผลประโยชน์ของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ให้นักลงทุนได้เข้าใจและประทับใจจนนำไปสู่การบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักให้มาลงทุน ซึ่งทำให้เกิดการยอมรับนับถือจากคนที่แนะนำ สอดคล้องกับแนวคิดของ: อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) (2544) กล่าวว่า ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) มนุษย์ต้องการให้สังคมยกย่อง ยอมรับนับถือทั้งจากบุคคลทั่วไปและการยอมรับนับถือตนเอง รวมถึงความเชื่อมั่นในตนเองในเรื่องความรู้ความสามารถ ความสำคัญในตัวเอง ต้องการมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และการมีตำแหน่งสูงในองค์การทำให้เกิดความภาคภูมิใจ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

จากผลการวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจ และแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. กลุ่มนักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.00 มีอายุระหว่าง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.25 สถานภาพการสมรสโสด คิดเป็นร้อยละ 57.25 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 57.50 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการลงทุนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ดังนั้นในควรให้ความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนถึงสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้กับกลุ่มนักลงทุนกลุ่มนี้

2. พฤติกรรมการส่งคำสั่งซื้อขายทางโทรศัพท์ยังเป็นวิธีที่นักลงทุนนิยมที่สุด บริษัทโบรกเกอร์จึงควรให้ความรู้ ความเข้าใจในการลงทุนรวมถึงจรรยาบรรณในการทำงานของพนักงานให้ดีที่สุด

3. ความถี่ในการซื้อขายของนักลงทุนกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 15.83 ครั้งต่อเดือน และจุดมุ่งหมายหลักในการลงทุนคือผลตอบแทนระยะสั้นในรูปส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์ สะท้อนให้เห็นว่าเป็นการลงทุนซื้อขายแบบระยะสั้น ซึ่งไม่ใช่จุดประสงค์ที่แท้จริงของลงทุน แต่เป็นการเก็งกำไรตามกระแสมากกว่า ดังนั้นควรให้ความรู้และเสริมสร้างนิสัยในการออมให้กับนักลงทุนหน้าใหม่ในเรื่องของการลงทุนระยะยาวให้มากขึ้น

4. ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ ในเรื่องของจำนวนผลิตภัณฑ์ที่มีจำนวนค่อนข้างน้อย ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนได้อย่างพอเพียง ตลาดหลักทรัพย์ควรเพิ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว

5. ความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์ของนักลงทุนในส่วนของความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุนมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ดังนั้นบริษัทโบรกเกอร์จึงควรให้ความสำคัญและพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยในการซื้อขายให้มีความปลอดภัยยิ่งขึ้น

6. ความพึงพอใจด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์โดยรวมมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ดังนั้นบริษัทโบรกเกอร์จึงต้องรักษามาตรฐานของการทำงานที่มีอยู่แล้วให้ต่อไป และต้องพัฒนาบริการใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการในอนาคตของนักลงทุน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มเติมขอบเขตการวิจัยในส่วนคำถามปลายเปิดให้มีรายช้อยมากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะในด้านต่างโดยใช้ลักษณะคำถามนำในประเด็นที่สำคัญ

2. ศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เช่น รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจ เป็นต้น

3. ทำการศึกษาความคาดหวัง และการรับรู้จริงของนักลงทุน เพื่อทราบระดับความพึงพอใจของนักลงทุนซึ่งส่งผลถึงแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุน

4. เจาะจงผลิตภัณฑ์ในตลาดหลักทรัพย์ให้มากขึ้น เช่น หุ้นสามัญ กองทุน อนุพันธ์ เพื่อ
สามารถได้ข้อมูลที่ละเอียดมากขึ้นกว่าเดิม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิตติพัฒน์ แสนทวีสุข. (2550). เงินทองต้องใส่ใจ เล่ม 1. กรุงเทพฯ : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2548). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2546). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). หลักสถิติ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกศริน เกาะดี. (2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ บธ.ม.(บริหารธุรกิจ) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2539). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชุติมา เจริญจิตร. (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การจัดการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตรการพิมพ์.
- นราศรี ไวนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. (2538). ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล ศรีหะวรรณ. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเตอร์เน็ตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การตลาด) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2546). หลักการลงทุน. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประเสริฐ วัฒนปราชญ์. (2540). ความเป็นไปได้ของการใช้วิธีวิเคราะห์ทางเทคนิคในการทำนายราคาตลาดของ หลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2546). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

เพชร ชุมทรัพย์, ศาสตราจารย์. (2540). หลักการลงทุน. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช. (2544). จิตวิทยาบริการ หน่วยที่1-7 พิมพ์ครั้งที่6. กรุงเทพฯ :

สุโขทัยธรรมิกราช.

_____. (2544). จิตวิทยาบริการ หน่วยที่8-15 พิมพ์ครั้งที่6. กรุงเทพฯ : สุโขทัยธรรมิกราช.

เยาวนุรณ ลือเกียรติกุล. (2550). *ทัศนคติและความพึงพอใจของลูกค้า ที่มาใช้บริการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดของ บริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน).* สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สราวุธ มาสะพันธ์. (2540). *ความสัมพันธ์ระหว่างการขึ้นเครื่องหมาย XD กับการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.* วิทยานิพนธ์ วท.

ม.(เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สุเทพ เจริญวรรณ. (2538). *การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จังหวัดขอนแก่น.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

สุพร จรุงรังษี. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในเขตกรุงเทพมหานคร.* สารนิพนธ์ บธ.ม.(การจัดการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วัชรินทร์ มิ่งขวัญรุ่งเรือง. (2540). *ปัจจัยกำหนดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ ในประเทศไทย.* วิทยานิพนธ์ วท.ม.(เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วรางคณา บุญเทียม. (2540). *การศึกษาพฤติกรรมการเลือกลงทุนของกองทุนรวมในประเทศไทย.* วิทยานิพนธ์ วท.ม.(เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วารสารตลาดหลักทรัพย์. ปีที่ 10 ฉบับที่ 12 เดือนพฤษภาคม 2550.

โสภณ ด่านศิริกุล. (2545). *คัมภีร์หุ้น.* กรุงเทพฯ : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).

ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคนอื่นๆ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ : วิสิทธิ์พัฒนา.

_____. (2542). *องค์การและการจัดการ ฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ : วีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

_____. (2546). *การบริหารการตลาดยุคใหม่ ฉบับปรับปรุงปี 46*. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.

_____. (2547). *การวิจัยตลาด*. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2539). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ : วิสิทธิ์พัฒนา.

SET ANNUAL REPORT 2006

Cronbach, Lee Joseph. (1984). *Essential of Psychology Testing 4th ed*. New York : Harper.

Kotler, Philip. (1997). *Marketing management : Analysis, Planning, Implementation and control. 9th Edition*. New Jersey: Prentice Hall International., Inc.

_____. (2000). *Marketing management. : Analysis, Planning, Implementation and control. The millennium edition 9th Edition*. New Jersey: Prentice Hall International., Inc.

Herzberg, Frederoc ; Bernard Mansner and Barbaara Block Snyderman. (1959). *The Motivation of Work. 2nd ed*. New York : John Wiley Andersons Inc.

Vavra, Terry G. (2002). *Customer statisfaction measurement simplified : a step-by-step guide for ISO 9001:2000 certification*. Milwaukee : ASQ Quality Press.

<http://www.set.or.th>

<http://www.settrade.com>

<http://www.mai.or.th>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย
เรื่อง ความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขต
กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนประกอบในการทำสารนิพนธ์ ของนาย อุดม เนตรรัตนกุล นักศึกษาปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา เรื่อง “ความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร”

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริงด้วยตัวของท่านเอง การตอบแบบสอบถามนี้ใช้เพื่อการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบจากการตอบแบบสอบถามแต่ประการใด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 : พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ส่วนที่ 3 : ความพึงพอใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ส่วนที่ 4 : แนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ส่วนที่ 5 : ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักลงทุนรายย่อย

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย / ลงหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() 20 – 29 ปี

() 40 – 49 ปี

() 30 – 39 ปี

() 50 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

() โสด

() สมรส / อยู่ด้วยกัน

() หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

- () ข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () พนักงานบริษัทเอกชน
- () ธุรกิจส่วนตัว
- () เกษียณ / ไม่ได้ทำงาน
- () นิสิต / นักศึกษา
- () อื่นๆ(โปรดระบุ).....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- () ไม่เกิน 15,000 บาท
- () 15,001 - 25,000 บาท
- () 25,001 - 35,000 บาท
- () 35,001 - 45,000 บาท
- () มากกว่า 45,000 บาท

ส่วนที่ 2 : พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย / ลงหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

7. มูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือนประมาณ.....บาท
8. ความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อเดือนประมาณ.....ครั้ง
9. จุดมุ่งหมายหลักในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
 - () ผลตอบแทนระยะสั้นในรูปส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์
 - () ผลตอบแทนระยะสั้นในรูปส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์
 - () เงินปันผล
 - () สิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้จากการลงทุนในหลักทรัพย์ เช่น ภาษี สิทธิในการออกเสียงในที่ประชุม
10. ท่านส่งคำสั่งซื้อขายด้วยวิธีใดมากที่สุดมากที่สุด
 - () ส่งโดยตรงที่บริษัท
 - () โทรศัพท์
 - () internet
11. ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากที่สุด
 - () สภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม
 - () การเมือง
 - () ภาวะหลักทรัพย์
 - () แหล่งข้อมูลข่าวสาร
 - () อื่นๆ โปรดระบุ.....
12. บุคคลที่มีส่วนสำคัญมากที่สุดในการตัดสินใจมากที่สุดในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
 - () ตัวท่านเอง
 - () คู่สมรส /ญาติพี่น้อง
 - () เพื่อน / คนรู้จัก
 - () เจ้าหน้าที่ทางการตลาด

ส่วนที่ 3 : ความพึงพอใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย / ลงหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	พึงพอใจ อย่างมาก	ค่อนข้าง พึงพอใจ	เฉย ๆ	ค่อนข้าง ไม่พึงพอใจ	ไม่พึงพอใจ อย่างมาก
	5	4	3	2	1
13. ด้านผลิตภัณฑ์					
- ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนจากซื้อขายหลักทรัพย์					
- เสถียรภาพของรายได้จากการลงทุน					
- ความปลอดภัยของเงินที่ใช้ลงทุน					
- ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์					
- ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที					
- สิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับการลงทุน เช่น การยกเว้นภาษี					
14. ด้านบริการของบริษัทโบรกเกอร์ที่ท่านใช้บริการ					
- ความปลอดภัยของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์					
- ความรวดเร็วของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์					
- ความถูกต้องของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์					
- บุคลากรคอยอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์					
15. ด้านสถานที่ของบริษัทโบรกเกอร์ที่ท่านใช้บริการ					
- สิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย					
- ทำเลที่ตั้ง					
- ชื่อเสียงและฐานะการเงินที่มั่นคง					
- ระบบเอกสารและบริการหลังการขาย					
16. กิจกรรมส่งเสริม					
- มาตรการในการดูแลและคุ้มครองนักลงทุน					
- สื่อต่างๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนของตลาดหลักทรัพย์					

ส่วนที่ 4 แนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย / ลงหน้าข้อความที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

17. ท่านคิดว่าท่านจะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นหรือไม่

เพิ่มขึ้นแน่นอน ____ : ____ : ____ : ____ : ____ : ลดลงแน่นอน
5 4 3 2 1

18. ท่านจะบอกเพื่อนฝูงหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์หรือไม่

บอกต่อแน่นอน ____ : ____ : ____ : ____ : ____ : ไม่บอกต่อแน่นอน
5 4 3 2 1

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะของนักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปัญหาที่ท่าน

พบ.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ

.....

.....

.....

++ขอขอบพระคุณที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
จดหมายขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศร 0519.12/ ๒๕๕๑

วันที่ ๑๑ ตุลาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายอุดม เนตรรัตนากุล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฌักซ์ กุลิสร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกิตตา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายอุดม เนตรรัตนากุล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเชษฐากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๕๒



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๖ ตุลาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์

เนื่องด้วย นายอุดม เนตรรัตนากุล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐ์ ฤทธิสร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายอุดม เนตรรัตนากุล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติศาสตร์ โทรศัพท์ 02-470-1958, 089-981-4267

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา	ประธานกรรมการบริหาร หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์	อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	อุดม เนตรรัตนากุล
วันเดือนปีเกิด	8 ตุลาคม 2525
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	276 ซอยสว่าง 2 ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บมจ. ธนาคารกสิกรไทย 1 ซอยกสิกรไทย ถนนราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร 10140
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2548	เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2551	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ